

Vaandeldrager

Jaargang 32 - december 2016 - nummer 119

www.fuseliers.nl

- ✓ Commando-overdracht
- ✓ Prinsjesdag 2016
- ✓ Herdenking Beringen

Van de Redactie

Voor u ligt alweer de laatste Vaandeldrager van ons Regiment in 2016. Een jubileumjaar voor het Regiment en ons allen! Dubbeldikke Vaandeldragers met vele, prachtige hoogtepunten. Zij die het afgelopen jaar ons zijn ontvallen blijven in herinnering!

Naast ons Regimentsblad neemt 'social media' (Facebook, Instagram, YouTube) een steeds belangrijkere plaats in voor informatieverstrekking. Zeker onze geheel vernieuwde website www.fuseliers.nl wordt steeds actiever gebruikt voor die informatieverstrekking (o.a. nieuwsberichten) maar ook om aanmeldpagina's aan te maken voor reünies en andere activiteiten van het Regiment. In 2017 wordt de website uitgebreid met onder andere een goed beveiligde ledenadministratie en een nieuwsbrief-functie. Op een later tijdstip zal worden gezien om de Vaandeldrager volledig te integreren in de website. Naar aanleiding hiervan houden wij een nieuw lezersonderzoek. In het volgende nummer en op de website zullen wij u daarover nader informeren.

Dankzij de inzet van de Regimentskapitein behoort ons blad vanaf heden tot het collectieve erfgoed van Nederland. De Vaandeldrager heeft een ISSN nummer (zie Colofon) en is daarmee op te zoeken in het Depot van Nederlandse Publicaties. De Koninklijke Bibliotheek ontvangt vanaf heden een uitgave in hard copy en digitaal.

In de rode draad van dit nummer, besteden we aandacht aan recente missies in Afghanistan. De toenmalig commandanten Tim Luiten en Joost Doense delen hun persoonlijke ervaring.

En verder o.a. de nieuwe regimentscommandant aan het woord, Prinsjesdag, Beringen, Colijnsplaat, Snipertraining, Gemotoriseerd optreden, teveel om op te noemen, maar zeker de moeite van het lezen waard.

Wij wensen u veel leesplezier!

De totstandkoming van de Vaandeldrager wordt mede mogelijk gemaakt door het v-fonds met middelen uit de Nationale Postcode Loterij en de Bank Giro Loterij. Uw deelname aan deze loterij wordt daarom van harte aanbevolen.

17 PANTSERINFANTERIEBATALJON GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IRENE

De kern van elk leger wordt gevormd door de militairen die het grondgevecht voeren, de Infanterie.

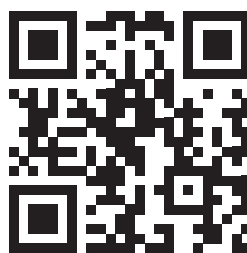
Infanteristen werken met automatische en semi-automatische handvuurwapens, mortieren en antitankwapens. Ook beschikt de infanterie over geavanceerde communicatie- en laserapparatuur en allerlei soorten nachtzichtapparatuur.

In deze film op Youtube krijg je een indruk van hoe het er aan toegaat bij de Fuseliers van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene:

www.youtube.com/17painfbatGFPI

Vernieuwde website:
www.fuseliers.nl

Voor de meest actuele foto's, video's, meningen en reacties zie:

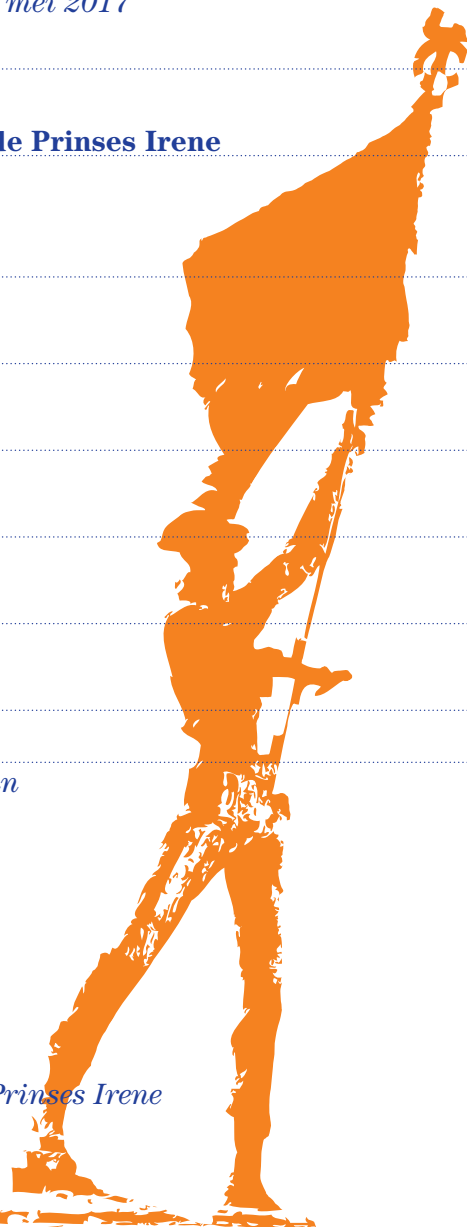
www.facebook.com/17painfbatGFPI

www.instagram.com/17_painfbat_gfpi

Inhoud

Van de Regimentscommandant	2
<i>De rode draad</i>	2
Van de Stichting Brigade en Garde	4
<i>Regimentsjaardag 11 januari 2017</i>	4
In memoriam	6
Vereniging Van Veteranen GFPI	6
<i>Herdenken, erkenning en waardering tijdens onze Reünie op 12 mei 2017</i>	6
Vereniging van Officieren der Garde Fuseliers Prinses Irene	11
<i>Algemene ledenvergadering en kameraadschappelijke maaltijd</i>	11
Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene	12
<i>“Wetenswaardigheden van onze vereniging”</i>	12
<i>Oproep van onze secretaris</i>	13
Vierde Bataljon GRPI	14
<i>Verhalen van vroeger</i>	14
Vijfde Bataljon GRPI	15
<i>5-GRPI acclimatiseert</i>	15
Zesde Bataljon S-ireentje 102	17
<i>Een terugblik in de jaren 48 tot en met 50</i>	17
Zevende Bataljon GRPI, bataljon Berdjalan	18
<i>Paalwoningen in Waropen - Kai</i>	18
Genootschap Vrienden van de Fuseliers	22
<i>Gouden Fuseliersspeld voor onze voorzitter</i>	22
Bataljonsflitsen	23
Bataljonsnieuws	25
<i>Commando-overdracht Luitenant-kolonel der Fuseliers Boom aan Luitenant-kolonel der Fuseliers Gorissen</i>	25
<i>Bataljon snipertraining 16-05-2016 t/m 17-06-2016</i>	27
<i>Eagles op de wielen</i>	29
<i>Prinsjesdag 2016</i>	31
<i>Delta Compagnie winnaar van Menno van Coehoorn trofee</i>	32
<i>Trots in Colijnsplaat</i>	32
<i>Eagles in Beverlo</i>	33
<i>Beëdiging en koorduitreiking Hedel</i>	35
<i>100e Vierdaagse groot succes voor het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene</i>	36

Colofon

Jaargang 32, nummer 119
De Vaandeldrager verschijnt ieder kwartaal in een oplage van 1.800 exemplaren en wordt verspreid via controlled circulation

Deadline nummer 120
Vrijdag 24 februari

Website:
www.fuseliers.nl

Redactieadres:
Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 ZG Oirschot
T 040 - 2665685
E 17painfbatgfpi@fuseliers.nl

Hoofredactie:
Peter Aerts, Lkol der Fus b.d.
E vaandeldrager@fuseliers.nl

Eindredactie:
Henrie Doreleijers, Lkol der Fus b.d.
E vaandeldrager@fuseliers.nl

Redactie:
Bataljons- en Regimentscommandant: Lkol der Fus Haran Gorissen
S1 en Regimentskapitein: Kap der Fus Mathijs Creemers
Bataljons- en regimentsvertegenwoordiger: Anique Kluijtmans
Stichting Brigade en Garde: Bgen der Fus b.d. Arie Vermeij
Historische verzameling en Regimentsgeschiedenis: Hans Sonnemans
VOSKNBPI: Nelleke Swinkels - Van de Vorst
VOSIBGRPI: Wim ter Horst/Theo van Alst
VVVGFPPI: Bgen der Fus b.d. Arie Vermeij
VVOGFPI: Lkol b.d. der Fus Peter Aerts
Genootschap: Nelleke Swinkels - Van de Vorst

Fotografie (tenzij anders vermeld):
Nelleke Swinkels – van de Vorst
Wim ter Horst
SieComm 13 LT Brig

Vormgeving & Druk:
G3M - Grafisch & MultiMedia Management
Zoetermeer - www.g3m.nl

© Copyright:
Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

DE RODE DRAAD

“Wederopbouw en counter-insurgency, inzet in Afghanistan”

11 september. De toevoeging 2011 is nauwelijks nodig omdat iedereen de betekenis van deze dag kent en zelfs nog precies weet waar hij of zij was op dat moment dat de Verenigde Staten getroffen werden door een reeks terroristische aanslagen. De verantwoordelijkheid voor de aanslagen in New York en Washington wordt opgeëist door de terreurorganisatie Al'Qaida. Osama bin Laden en zijn organisatie kennen al jaren een gastvrij verblijf in Afghanistan.

Na afloop van de bezetting door de Sovjet Unie van Afghanistan in 1988 waren de verschillende voormalige bondgenoten in de strijd tegen de Sovjets met elkaar in strijd geraakt. In deze strijd ontstond de Taliban. Deze streng religieuze beweging wist nagenoeg geheel Afghanistan onder controle te krijgen en vormde de officiële regering van de staat. De Taliban worden dan ook door de VN mede verantwoordelijk gehouden voor de aanslagen van 11 september en de uitlevering van Osama bin Laden wordt geëist. Toen hieraan geen gehoor werd gegeven besloot president George W. Bush tot een inval in Afghanistan en een omverwerping van het regime van de Taliban.

Daarmee komt echter geen einde aan de strijd in

het land, er ontstaat een fanatieke jacht op kopstukken en faciliteiten van Al'Qaida, bovendien is de Taliban verdreven maar niet verdwenen. Zij bestrijden vooral met “insurgency” (guerrilla) tactieken de nieuwe regering en de aanwezige internationale troepen. Om een bijdrage te leveren aan de stabilisatie van de vrede in Afghanistan en mede te helpen aan de opbouw van een degelijk bestuur in het land wordt de vredesmacht ISAF ingesteld. Nederlandse eenheden dragen in eerste instantie bij aan de ISAF-missie in en om de hoofdstad Kaaboel. Later worden Nederlandse eenheden ook ingezet in het relatief rustige noorden van het land, rondom Mazar-e-Sjarif. Vanaf 2006 volgt inzet in de zuidelijke provincie, Uruzgan. 17 Painbat GFPI heeft tweemaal de kern van de Battlegroup in deze provincie gevormd. Daarnaast zijn de A-en Ccie en eenmaal een peloton Fuseliers onder bevel van andere eenheden uitgezonden.

In deze uitgave besteden we aandacht aan recente missies in Afghanistan waaraan ons Regiment heeft deelgenomen en als Bataljon “in the lead” was waarbij de toenmalige Commandanten hun persoonlijke ervaringen delen.

Van de Regimentscommandant

Tekst: Haran Gorissen Luitenant-Kolonel der Fuseliers

Beste Regimentsgenoten,

Dit is de eerste keer dat ik mij via ons mooie Regimentsblad ‘De Vaandeldrager’ tot u richt.

14 juli jongstleden heb ik het commando over ons Garderegiment

over mogen nemen van mijn voorganger Luitenant-kolonel Nico Boom. Om hem te danken voor al zijn inzet, bezieling en energie die hij de afgelopen jaren heeft gestoken in ons Regiment en ons Bataljon, heb ik hem de Commanders Coin nr 031 overhandigd met de kenmerkende woorden: “troepen-

commandant, vasthoudend, tacticus en visionair. Nico, via deze weg nogmaals dank!”

In de vorige editie van ‘De Vaandeldrager’ heb ik mij reeds voorgesteld. Toch wil ik nogmaals benadrukken dat ik dankbaar en trots ben om het commando te mogen voeren over ons Garderegiment Fuseliers Prinses Irene en 17 Pantserinfanteriebataljon. Een gekoesterd moment waarnaar ik lang heb uitgekeken. Het mag dan ook duidelijk zijn dat ik een zeer tevreden nieuwe commandant ben. Ik heb er echt zin in!

Maar niet alleen het voeren van het commando over het Regiment en het Bataljon stemt mij tot tevredenheid. Wat mij minstens zo tevreden stemt, maar tevens ook geruststelt, zijn de mensen binnen het

Regiment en Bataljon. Kenmerken die mij opvallen in mijn korte tijd samen met jullie zijn: trots op het Regiment en het Bataljon, bezieling, creatief en oplossingsgericht, wilskracht, energiek en kameraadschap. Tevens onderken ik een grote mate van operationele ervaring. Al met al een uitstekende cocktail die mij vertrouwen geeft in onze gezamenlijke toekomst. Een Regiment en eenheid om trots op te zijn.

Ik heb in de vorige editie van 'De Vaandeldrager' tevens mijn motto met u gedeeld: *"Behoud vooral datgene dat goed is, zoek naar verbeteringen, pak uitdagingen en kansen aan en maak daarmee ons Regiment en Bataljon nog professioneler!"* Daarbij vind ik twee aspecten belangrijk, ten eerste de mentale component en ten tweede de mens.

De mentale component vind ik belangrijk, omdat ik de stelling aandurf dat hoe goed het materiaal en de getraindheid van het personeel ook is, als het tussen de oren niet goed zit, zijn we niet effectief in onze operatie. Andersom liggen deze verhoudingen anders. Tevens kan de mens niet tegen onzekerheid. Deze onzekerheid dient men te verminderen. Goed materiaal of goede skills en drills helpen hierbij, maar dat is meer compenseren vanuit de harde kant. Mijns inziens moet men onzekerheid met name compenseren vanuit de zachte kant. Mentale onzekerheid compenseren met mentale zekerheid: en dat is vertrouwen. Vertrouwen in leiderschap, vertrouwen in team en vorming.

Het tweede aspect welke ik belangrijk vind is 'de mens'. Ik gebruik hiervoor altijd de metafoor van het muurtje. Een muurtje is opgebouwd uit vele stenen. Maar als er tussen die stenen geen cement zit, is de muur niet stevig. Dan schop je de muur omver. Het cement bestaat bijvoorbeeld uit goed ingerichte processen, de wijze van communiceren en de saamhorigheid. Allemaal heel belangrijk en absoluut relevant. Dit cement draagt namelijk in grote mate bij aan de kwaliteit en uitstraling van ons Regiment en Bataljon. Maar doorslaggevend zijn en blijven al die stenen in de muur. Alle stenen blijven namelijk de hoofdcomponent van die muur. En die stenen zijn de mensen. De mensen met een juiste beroepshouding, een professionele attitude, bezieling, de wil om te winnen, collegialiteit en kameraadschap. Maar geen één steen is hetzelfde. Alle stenen zijn verschillend, net als alle mensen in ons Regiment en Bataljon. Iedereen verdient dan ook persoonlijke aandacht, respect en erkenning. Je mag niet iedereen altijd over

dezelfde kam scheren. En toch zitten wij allen in dezelfde stevige muur. De mens vind ik dus belangrijk!

Ons Regiment en Bataljon zijn beide jong en springlevend. Voortvarend timmeren wij aan de weg. Een verrichting uit de afgelopen periode augustus en september die dit bewijst, is onze deelname aan Prinsjesdag. Hier hebben wij als Regiment ons gevoel voor tradities en stijl weer bewezen. Hiervoor ontvingen wij de nodige complimenten. Tevens speelde ons Regiment een prominente rol in de ceremoniële ontvangst van de Amerikaanse D-Day vlag in aanwezigheid van onze Minister van Defensie. Deze vlag werd gevoerd tijdens D-day 1944 en is met de eerste Amerikaanse troepen in Utah Beach aan land gegaan. De vlag is nu in Nederlandse handen en ten toon gesteld in het Nationaal Militair Museum. Verder leverde wij onze bijdragen aan de herdenking van de bevrijding van Beringen en aan de ontvangst van de fractievoorzitter van het CDA met het oog op de komende verkiezingen in 2017.

Het Bataljon zelf heeft onder Bataljonsleiding twee weken geoefend in Oberlausitz (Duitsland) gedurende de *field training exercise (FTX) Resilient Fusilier*. Het zwaartepunt lag op het beoefenen van gevechtsoperaties: de aanval en de verdediging. Het was een fantastische oefening. We hebben veel geleerd en weer stappen gemaakt in onze operationele getraindheid. Direct aansluitend heeft de Bataljonsstaf nog geoefend onder brigadeleiding tijdens de computerondersteunde oefening Rhino Armadillo. Ook hier hebben wij veel geleerd, met name in de samenwerking met ons hogere niveau. Tussen alle oefeningen door zijn de compagnieën bezig geweest met de schietvaardigheid op meerdere wapensystemen.

Het Bataljon maakt zich op voor de komende maanden. Deze maanden staan hoofdzakelijk in het teken van de operationele getraindheid op Bataljonsniveau. De maanden november en december gaan wij dan ook aaneengesloten trainen in Bergen Hohne, Munster Sud, Klietz en GÜZ Altmark. In januari en februari 2017 zal het Bataljon vervolgens nog deelnemen aan de FTX Bison Drawsko in Polen onder leiding van 43 Gemechaniseerde Brigade.

Al met al een uitdagend en interessant trainingstraject waarbij mijn motto prima opgeld doet!

Het gaat u allen goed, leve het Regiment!
Volo et Valeo!

Uw Regimentscommandant

Van de Stichting Brigade en Garde

*Tekst: Arie Vermeij, Brigade-generaal der Fuseliers b.d.
Voorzitter Stichting Brigade en Garde*

REGIMENTSJAARDAG 11 JANUARI 2017

Op 11 januari 2017 vindt de traditionele Regimentsjaardag van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene plaats. Op deze dag vieren wij dat op 11 januari 1941 in Engeland de Koninklijke Nederlandse Brigade (vanaf 26 augustus 1941 met de toevoeging "Prinses Irene") werd opgericht. De Regimentsjaardag vindt plaats op de Genm De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot.

Iedereen die ooit het Invasiekoord heeft ontvangen, is van harte uitgenodigd. Deelnemers worden verzocht zich hiervoor bij hun eigen geleding aan te melden.

Onze externe gasten (zoals veteranen) kunnen ook deelnemen aan de Regimentscross. Aan de overige schiet- en sportwedstrijden nemen alleen actieve leden van het Regiment deel.

Programma:

08.00 – 09.00	Engels ontbijt (Bat (-) en Herstelpeloton)	KEK gebouw
08.30 – 09.15	Ontvangst genodigden/reünisten	Congleton
09.15 – 09.30	Opstellen voor herdenkingsplechtigheid	Appèlplaats
09.30 – 10.30	Herdenking en kranslegging	monument
11.00 – 12.00	Regimentscross	
12.00 – 13.00	Lunch voor de genodigden	KEK gebouw
12.30 – 15.30	Sportwedstrijden	
13.00 – 15.30	Schietwedstrijden	
13.30	Rondleiding Museum voor genodigden	Museum
16.00	Prijsuitreiking	Appèlplaats
	• Hemmes Trofee	
	• van Besouw Beker	
	• Herbrink Trofee	
16.30	Regimentsborrel (genodigden, afvaardiging ehdn)	Congleton

Toekomst "De Vaandeldrager"

Tijdens onze bestuursvergadering is er onder andere uitgebreid en constructief gesproken over mogelijke nieuwe functionaliteiten van onze website www.Fuseliers.nl en de toekomst van "De Vaandeldrager". Bij alle mogelijke besluiten staan onze identiteit en historie als Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, de toekomstbestendigheid en onze financiën centraal. Over de mogelijk nieuwe functionaliteiten van onze website zullen er tijdens de bestuursvergadering van 3 november besluiten worden genomen. Hierbij gaat het ook over het steeds meer digitaal verspreiden en lezen van "De Vaandeldrager". De redactie van "De Vaandeldrager" zal ook u om uw mening vragen in het komende lezersonderzoek. Laat hierin uw mening horen, zodat wij u op de door u gewenste wijze op de hoogte kunnen blijven houden van alle Regimentszaken.

Herdenking bevrijding van Beringen

6 september

Het was mooi om op 6 september 2016 samen met Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes naar Beringen af te reizen en om daar met nog twee Irene Brigade veteranen Dhr. Burton Sanders en Dhr. Karel Zwart (en echtgenote Nelleke) en vele Belgische notabelen en daar deel te nemen aan de herdenkingsplechtigheid van de bevrijding van Beringen. Na een mooie kerkdienst verplaatsten wij naar het monument, dat op een indrukwekkende plaats aan het Albertkanaal is gesitueerd, waar in 1944 het bruggenhoofd moest worden bevochten door de Irene Brigade. Als eerste hield Burgemeester Webers een korte speech, waarin hij zijn grote waardering voor de Irene Brigade uitsprak. Daarna mocht ik als waarnemend Regimentscommandant het woord voeren, omdat Lkol Haran Gorissen met het gros van 17 Painbat GFPI

op een grote oefening was nabij de Pools grens. Afsluitend legden Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes en ik samen een krans.

Wat valt er in Beringen nu eigenlijk te herdenken? Ik neem u mee naar 1944. Na de zegetocht door Brussel in de zomer van '44, wordt op 6 september 1944, via Diest Beringen bereikt. Bij Diest moesten de Brigademannen het opnemen tegen Duitse tanks. Helaas verloor de brigade hier twee man en had ze veertien gewonden te betreuren. Voor de geallieerden vormde de as Beringen-Eindhoven echter de basis voor verdere operaties. Hieronder ook de grote operatie Market-Garden. Deze operaties konden echter niet beginnen voordat de geallieerden over het Albertkanaal en het Schelde-Maaskanaal heen waren. Om dit te bewerkstelligen moest er een bruggenhoofd worden gevormd over het Albertkanaal om daarna zo snel mogelijk door te stoten richting Eindhoven. De Duitsers waren echter niet van plan om het Albertkanaal zonder slag of stoot prijs te geven. Duitse eenheden versterkt met SS'ers en parachutisten, hadden zich aan de Noordzijde van het kanaal ter verdediging ingericht. Daarbij waren daartoe de bruggen over het Albertkanaal vernield. Echter de brug hier was niet goed onder lading gebracht en kon gelukkig nog gedeeltelijk worden gebruikt. Zo kon er door de Engelsen een beperkt bruggenhoofd worden gevormd aan deze zijde van het kanaal. Daarbij kon er op deze plek door En-

gelse genie razendsnel en onder vijandelijk vuur een noodbrug worden gebouwd. Nadat de Irene Brigademannen de opdracht hadden gekregen om het Britse bruggenhoofd aan de noordzijde te versterken en uit te bouwen, kregen zij te maken met diverse Duitse tegenaanvallen. Het is op deze plek dat eenheden van de Brigade, die het bruggenhoofd moesten versterken, een succesvolle Duitse tegenaanval op het gevestigde bruggenhoofd wisten af te slaan. Hierdoor kon de noodbrug worden behouden en kon de opmars richting Eindhoven snel worden voortgezet. In totaal zijn er bij de gevechten bij Beringen 4 man van de Irene Brigade gesneuveld.

Als we dit tot ons laten doordringen, moeten we waarschijnlijk terugdenken aan de invasie in Normandië, waarbij alleen daar al 92.000 jonge mensen het leven verloren bij de invasie, omdat enkele jaren eerder politici hun verantwoordelijkheid niet namen en geen geld aan defensie wilden uitgeven. Freedom is not for Free (vrijheid is niet gratis); je moet geld uitgeven voor een krijgsmacht en vooral goede mensen hebben die zich daar voor in willen zetten (zelfs tot de dood er op volgt). Hebben we hiervan geleerd? Helaas lijkt het er niet op; onze trotse Minister van Defensie Hennis praat wel veel over haar Defensie en Krijgsmacht, maar zij is verantwoordelijk dat wij helemaal bovenaan de lijst van 'wanbetalers' voor de NAVO staan. De 28 lidstaten zijn al jaren geleden overeengekomen dat elk land een bijdrage/contributie aan de NAVO levert in de vorm van een Defensie-inspanning die tenminste 2% van het Bruto Nationaal Product omvat. Helaas is ons land inmiddels de slechtste betaler met ongeveer 1%!!

Kolonel Herbrink Trofee

Wij betreuren nog steeds het overlijden van een groot inspirator op 28 mei 2016 en vinden het daarom schitterende dat de bataljonsleiding met Familie Herbrink is overeengekomen dat aan de winnaar van de All Terrain March op de Regimentsjaardag 11 januari 2017 de Kolonel Herbrink Trofee (als wissel-prijs) zal worden uitgereikt.

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Moge zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

De heer P.J.M. Pouwelsen
De Heer Eduard Pannenborg

23 augustus 2016
11 november 2016

Den Haag
Geldrop

VIERDE BATALJON GRPI

De Heer P.C. Koole

02 oktober 2016

Middelburg

ZEVENDE INDIË BATALJON

De Heer A.G. Verwoerd

18 november 2016

Doorn

Vereniging Van Veteranen GFPI

Voorzitter: Brigade-generaal der Fuseliers b.d. Arie Vermeij, Zoutmansweg 26, 2811 ET Reeuwijk

Secretaris: Luitenant-kolonel Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom, contact: VVVGFPFI@fuseliers.nl

Penningmeester/ledenadministratie: Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda. Tel: 06-28265036

Bankrekening (IBAN): NL64 ABNA 0563 2686 11 t.n.v. Vereniging Van Veteranen Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Voor meer informatie: www.fuseliers.nl

HERDENKEN, ERKENNING EN WAARDERING TIJDENS ONZE REÛNIE OP 12 MEI 2017

**Tekst: Brigade-generaal der Fuseliers b.d. Arie Vermeij
Voorzitter Vereniging Van Veteranen GFPI**

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de VERENIGING VAN VETERANEN GFPI en per nummer zullen wij doorgaans een actuele missie, een reeds uitgevoerde missie of een actueel onderwerp belichten, of een interview met iemand publiceren.

Reünie VVVGFPFI, VOSKNBPI, VOSIB en BG 2

Uruzgan op 12 mei 2017

Behoor je tot één van deze groepen veteranen, dan ben je van harte welkom om op die dag in Oirschot oude ervaringen met de maten te komen uitwisselen. Noteer alvast in je agenda dat je die dag samen met je partner en kids bent uitgenodigd voor een (gratis) gezellig samenzijn met de oude kameraden van 10 jaar geleden uit Uruzgan of nog langer geleden, waar dan ook ter wereld. Heb je wel ooit het Invasiekoord voor een missie ontvangen, maar behoor je tot een ander onderdeel (Genie, (Lucht)doel Artillerie, Cavalierie) of zelfs een ander Krijgsmachtdeel, dan ben

je ook van harte welkom. Dus Fuseliers breng je oude kameraden van de missies gewoon mee op 12 mei, waar ze nu ook toe behoren.

Koning Willem-Alexander onthult monument gevallenen na WO II

Onze Koning heeft tijdens onze Nederlandse Veteranendag samen met de beide Kamervoorzitters in het gebouw van de Tweede Kamer een nieuw ermonument onthuld ter herinnering aan de Nederlandse militairen die na de Tweede Wereldoorlog zijn omgekomen. We hebben het hier over respect en waardering voor de 6406 gevallen in het voormalig Nederlands Indië, Nieuw Guinea, Korea, Libanon, Cambodja, Bosnië, Irak, Afghanistan, Mali, etc. Tegelijk met de onthulling van dit nieuwe monument is een website live gegaan met alle ruim 6406 namen www.lijstvangevallenen.nl

Brabants eerste eigen oorlogsherdenking in Waalre

Waalre stond woensdag 17 september in het teken van de eigen oorlogsherdenking van Brabant. Voorheen werden oorlogsslachtoffers herdacht op 4 mei tijdens de landelijke herdenking. Vanaf dit jaar is dat in de herfst, net als de bevrijding van Brabant. Brabant heeft sinds 1945 een aparte provinciale herdenking. In Waalre worden dan de Brabantse militairen herdacht die sneuvelden en de Brabanders in het verzet die omkwamen. De bevrijding van Brabant begon op 17 september 1944 met operatie Market Garden. Eerst werd de Duitse bezetter uit Oost-Brabant verdreven en in de loop van oktober en begin november uit de rest van Brabant, behalve het Land van Heusden en Altena. Bijzonder bij deze herdenking was de aanwezigheid van een groep van zeventien hoogbejaarde oorlogsveteranen uit Canada, Amerika en Engeland. Georganiseerd door De Stichting Nederland-Amerika. De gemiddelde leeftijd van de veteranen is 95. Ook de Brabantse militairen die na de oorlog om het leven kwamen in bijvoorbeeld Nederlands-Indië, Korea en Afghanistan worden herdacht. De eigen Brabantse herdenking was eerst in het najaar maar is later verplaatst naar 4 mei. Maar dan is het vaak vakantie. De plechtigheid is nu weer terug op de oude tijd. De hoop is dat er nu meer jongeren bij de herdenking worden betrokken omdat er nu geen schoolvakanties zijn. Herdenken is niet alleen stilstaan bij de slachtoffers, maar ook een reflectie over hoe we zelf in het leven staan: de onschatbare waarde van onze vrijheid in Nederland wordt niet door iedereen voldoende gewaardeerd. Freedom is not for Free (vrijheid is niet gratis). Namens de VOSKNBPI heeft de Luitenant-kolonel der Fuseliers b.d. Henk Laurens een krans gelegd. De VVVGFI werd tijdens de herdenking vertegenwoordigd door de Adjudant Richard Ekelhof, Eerste-luitenant der Fuseliers Bart Spijkers en de Luitenant-kolonel der Fuseliers Emil Kaspers.

Kranslegging door Luitenant-kolonel der Fuseliers b.d. Henk Laurens te Waalre

Adjudant der Fuseliers Ron Drossaert overleden

Op 24 juni jl. bereikte ons het droevige nieuws dat na een slopende ziekte Adjudant der Fuseliers Ron Drossaert is overleden. Ron werkte in verschillende parate functies bij 17 Painbat GFPI, hij nam o.a. in 1996 deel aan de IFOR 2 - missie (A-Team Novi Travnik) in voormalig Joegoslavië. Later volgde een plaatsing als Compagniesadjudant bij de Stafstaf-compagnie 13 Mechbrig. Vanuit deze functie vervulde hij zijn uitzending naar Afghanistan als CSM bij Task Force Uruzgan 5 van ISAF.

Uitreiking Sculptuur Operationeel Optreden

Sgt1 b.d. der Fuseliers Athanasiadis

Op vrijdag 4 maart 2016 is de Sculptuur Operationeel Optreden uitgereikt aan Sgt1 der Fuseliers b.d. Wassilio Athanasiadis. In het gemeentehuis van Best overhandigde Commandant Landstrijdkrachten, generaal Mart de Kruif de sculptuur aan Athanasiadis. In aanwezigheid van de burgemeester, twee wethouders en vele persoonlijke gasten werd de oorkonde voorgelezen en het koord uitgereikt. De Sculptuur Operationeel Optreden wordt toegekend aan een militair van de Koninklijke Landmacht die zich tijdens operationeel optreden door buitengewone toewijding en loffelijk optreden heeft onderscheiden. En daarmee dus het belang van de Koninklijke Landmacht heeft gediend. Deze waardering voor de militair van de Landmacht bestaat uit een Sculptuur en een Zilveren Erekoord. Daarmee is de sculptuur de hoogste individuele militaire waardering van de Commandant Landstrijdkrachten voor operationeel optreden en is daardoor een zeldzame waardering. Sgt1 der Fuseliers b.d. Athanasiadis heeft de Sculptuur Operationeel Optreden ontvangen door zijn uitzonderlijke manier van leidinggeven tijdens een IED aanval waarbij gewonden vielen in 2007 in Afghanistan. Sgt1 b.d. der Fuseliers Athanasiadis heeft

Uitreiking Sculptuur en Zilveren Erekoord door Luitenant-generaal de Kruif

met gevaar voor eigen leven gedaan wat nodig was voor zijn kameraden, zijn collega's, de bevolking en de Nederlandse missie in Afghanistan.

Herdenking verjaardag ZKH Prins Bernhard

29 juni

Op initiatief van twee 'vrienden' van de Prins werd een korte herdenking en kranslegging uitgevoerd bij de Koninklijke Grafkelder in de Nieuwe Kerk te Delft. Op persoonlijke titel, maar toch ook namens de Veteranen van GFPI nam ik samen met Generaal-majoor b.d. Rudi Hemmes deel aan deze herdenking.

Herdenking verjaardag ZKH Prins Bernhard in de Nieuwe Kerk

Nieuwe directeur Veteraneninstituut,

Kapitein Ter Zee b.d. Frank Marcus bedankt!

Kolonel der Jagers Ludy de Vos is de nieuwe directeur van het Veteraneninstituut. De Vos werkt sinds 1987 bij Defensie in verschillende operationele- en beleidsfuncties. In zijn carrière werd hij twee keer uitgezonden, namelijk naar Bosnië en Afghanistan. De afgelopen jaren was hij veiligheidsanalist bij het Centrum voor Strategische Studies in Den Haag. KTZ Frank Marcus die zeven jaar directeur was van het Veteraneninstituut heeft tijdens de Nederlandse Veteranendag afscheid genomen. Marcus gaat terecht

genieten van zijn pensioen. Wij als veteranen zijn hem heel veel dank verschuldigd voor zijn gedrevenheid en zijn nimmer aflatende inzet voor de zorg, de erkenning en waardering van onze veteranen.

Kopij

Zijn er leden die iets te vertellen hebben over hun huidige of inmiddels afgesloten uitzending of over hun vervolgloopbaan buiten defensie, stuur een goed verhaal met een paar foto's naar onze secretaris. Mocht je niet zo'n schrijver zijn, meldt je dan gerust aan voor een interview.

Sweaters, stropdassen, manchetknopen, etc.

Voor diegenen die het veteranentenu wat te stijf vinden, hebben we een hele mooie sweater aangeschaft, voor 29,50€ kunnen jullie deze bij de museumwinkel (of tijdens de reünies) kopen. Daarnaast zijn er allerlei andere Regimentsartikelen in de museumwinkel te koop zoals, stropdassen, manchetknopen, stropdasspelden en ga zo maar door. Bezoek ons museum en koop mooie Regimentsartikelen om iedereen onze identiteit te laten zien waar we trots op zijn.

Breng een nieuw lid aan en je krijgt een

uniek cadeautje!

Ten slotte is omvat ons ledental inmiddels een kleine 500 betalende leden, maar we vertegenwoordigen circa 6500 (jonge) veteranen, dus wordt betalend lid. Dan kunnen wij onze stem in de belangenbehartiging nog duidelijker laten klinken. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFPi, kan dat bij onze secretaris vvvgfpi@home.nl of surf naar onze website www.fuseliers.nl. Op onze website kun je via het gastenboek of de links mogelijk ook je 'oude kameraad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

ISAF 17 (NLD) BG GFPI TFE-2 “Wederopbouw en counter-insurgency”

Het Bataljon, o.l.v. de Luitenant-kolonel der Fuseliers Tim Luijten, voert als 17 (NLD) Battle Group GFPI van begin december 2006 t/m eind maart 2007 de missie uit in de Afghaanse provincie Uruzgan.

Voor de missie wordt het Bataljon versterkt met de Acie 12 Infbat RvH, Verkpel 11 Tkbat, een vuurmondpeloton van 14 Afdva en met vele collega's van andere eenheden uit het land.

Tekst: Kolonel der Fuseliers Tim Luijten

17 (NLD) Armoured Infantry Battle Group TFU 2, 1 dec 2006 – 1 apr 2007

Al in 2005 was er voorzichtig sprake van dat Nederland zou gaan deelnemen aan ISAF met een missie in een ‘eigen’ provincie. In november 2005 vond er al een eerste verkenning naar Uruzgan plaats, maar toch zou het nog tot dec 2006 duren voordat het Bataljon daadwerkelijk op missie ging. Hoewel het 17 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene van november 2005- november 2006 haar zgn. accentperiode had en dus volledig inzetbaar mocht worden gerekend, werd besloten met een ander bataljon de missie te starten. Hoewel we in eerste instantie teleurgesteld waren gaf het ons wel meer gelegenheid in de resterende periode optimaal gebruik te maken van de trainingsmogelijkheden.

Dat was ook wel nodig want het Bataljon werd een mix van verschillende eenheden. Naast de Bataljonsstaf en Stafcompagnie, A Compagnie en B Compagnie werd ook een verkenningspeloton (Fennek) van 11 Tankbataljon, een vuurmondpeloton (Pantser Houwitzer) van de 14 Afdeling Veldartillerie en de B Compagnie van 12 Infanteriebataljon van Heutsz (luchtmobiel) toegevoegd. Daarnaast werd een Operational Manoeuvre and Liaison Team (OMLT) toegevoegd, bedoeld om het Nationale Afghaanse Leger te adviseren in de trainingen en tijdens de uitvoering van operaties. In dit team, ca 20 man sterk, zaten ook enkele mariniers. Bij ons weten was dit weer de eerste keer dat Fuseliers gezamenlijk optrokken met Mariniers, sinds de tweede wereldoorlog. Voeg daartoe de kleinere eenheden voor de verbindingen, TACPers, medische ondersteuning, herstel en logistiek en je hebt een behoorlijk gemixt bataljon. Op de koorduitreiking voor het bataljon in 2006, vlak voor het vertrek naar de missie, werden zodoende niet alleen aan fuseliers de koorden uitgereikt, maar ook aan cavaleristen, artilleristen, luchtmobieler, verbindelaren, gnk-ers, logistiekelingen en (sinds de oorlog) ook weer aan een aantal mariniers! Natuurlijk waren deze mannen van luchtmobiel trots op hun rode baret en de mariniers op hun ankertjes, maar toch kon je stiekem merken dat het koord toch ook zeer gewaardeerd werd.

Er was met recht sprake van een zeer bont gezelschap, met elkaar verbonden door het Fuselierskoord. Zo bezien is ons koord niet alleen een mooi stukje gekleurd touw met een enorme geschiedenis, maar kan het ook ertoe dienen om mensen, bij elkaar gebracht voor hetzelfde doel, aan elkaar te ‘binden’ en zich verbonden met elkaar te laten voelen.

Doordat ze niet in lijn liepen met het trainingsprogramma van de rest van het bataljon, was de C Compagnie helaas niet in staat om in deze missie mee te gaan. Een goed alternatief voor hen was de uitzending van 6 maanden naar EUFOR 5 als zelfstandige Compagnie onder een Britse eenheid. De Compagnie zou daar voor Nederland de missie afsluiten, licht uit en de deur op slot doen. In november hebben de Bataljonsadjutant en ik ter plaatse kunnen vaststellen dat de C Compagnie te midden van het Engelse traditie-geweld zich met haar eigen regimentstradities zeer goed staande wist te houden.

Vanaf eind november vonden de eerste in-rotaties van het Bataljon plaats. De missie was begonnen. Over het inhoudelijke verloop van de missie zelf zal ik hier niet veel schrijven; daarover is al genoeg gezegd. Op het Kamp in Tarin Kowt waren meer eenheden gestationeerd en de koord-dragers onder de kampbevolking voelden zich onuitgesproken met elkaar verbonden.

Een specifiek aspect van de missie mag ik niet onopgemerkt laten. Bij de overname van onze voorgangers werd duidelijk dat een toenmalig onderdeel van

het operatieconcept het vestigen van een tweetal patrouilleposten was. Onze voorgangers waren echter zo genereus om de naamgeving van die twee posten aan ons over te laten. Democratische besluitvorming in het bataljon had ik nooit goed ontwikkeld (noch gestimuleerd) dus ik heb zelf eens aandachtig naar onze regimentsgeschiedenis gekeken voor een oplossing.

Het 3e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene (3 GRPI), werd als eerste bataljon van het regiment in november 1946, na aankomst op Java, direct ingezet in de Poentjakpas ter bescherming van een gedeelte van de konvooiweg Batavia-Bandoeng. Mij leek een analogie met onze situatie in Uruzgan voor de hand liggen en derhalve werd de patrouillebasis noord van Tarin Kowt “POENTJAK” gedoopt.

Inmiddels en net iets eerder was er in Deh Rawood, waar de Bcie geplaatst was, ook al een patrouillebasis ingericht. Aangezien de “Volendam” het schip was waarmee de mannen van 3 GRPI naar Nederlands-Indië werden vervoerd, leek dit een passende naam voor deze locatie. Aldus geschiedde.

POENTJAK en VOLENDAM zijn gedurende onze uitzending bekende en helaas ook beruchte namen geworden. Een aantal flinke gevechten hebben rond-

om POENTJAK plaatsgevonden waarbij met allerlei wapens (inclusief raketten) op de patrouillepost is geschoten. Hierbij zijn zelfs een drietal (licht)gewonden gevallen.

Hoewel wel gepland stelde de operationele druk en werktempo ons niet in staat veel te doen aan de Regimentsjaardag. Gedurende de uitzending was in principe voor elk peloton een No-Ops dag ingepland (ter ontspanning), maar zelfs die werd niet door alle pelotons genoten. De Regimentsjaardag werd dus in 2007 met gepaste soberheid in Uruzgan gevierd. Het na-detachement in Oirschot was gelukkig in staat daar meer aan te doen en zo is toch recht gedaan aan dit voor het regiment heugelijk feit.

Gaandeweg de missie is de intensiteit van operaties en gevechtshandelingen toegenomen. Waren er in het begin vooral veel vuurgevechten, steeds meer verschoof de tegenstander zijn tactiek naar het plaatsen van bembommen (IEDs) tot en met het plegen van twee aanslagen met een zelfmoordterrorist in een voertuig aan toe. De vijf gewonden die we daar opliepen waren al erg genoeg, maar het had nog erger kunnen zijn.

Uiteindelijk kwamen in april 2007 de laatste mannen en vrouwen van het bataljon terug van missie Uruzgan. Terugkijkend was ons deel van de missie naar tevredenheid verlopen. De inktvlek strategie (langzaam uitbreiden van de invloed van de Afghaanse overheid) leek te werken, mede dankzij de inspanningen van onze mensen. Wij moesten immers de Afghaanse overheid hierin ondersteunen. De professionaliteit van onze fuseliers en al diegene die tijdelijk aan ons regiment verbonden waren hebben hier zeker aan bijgedragen.

Vereniging van Officiëren der Garde fuseliers Prinses Irene

Voorzitter: Generaal-majoor der Fuseliers b.d. Leen Noordzij
Secretaris: Luitenant-kolonel der Fuseliers b.d. Peter Aerts
Penningmeester: Majoor der Fuseliers Helga van Stratum-Meindertsma
Contact: vvogfpi@gmail.com
Overige informatie: www.fuseliers.nl

ALGEMENE LEDENVERGADERING EN KAMERAADSCHAPPELIJKE MAALTIJD

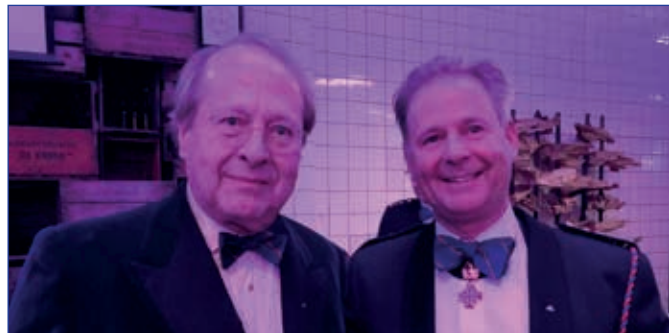
Tekst: Luitenant-kolonel b.d. Peter Aerts, Secretaris VVOGFPI

De jaarlijkse algemene ledenvergadering (ALV) en kameraadschappelijke maaltijd vonden plaats op donderdag 3 november j.l. in Oirschot. Het Proeflokaal van brouwerij "Van de Oirsprong" en restaurant "Hof van Solms" zorgden voor een uitstekende ambiance.

Onder luid applaus van de Algemene ledenvergadering werden aan respectievelijk Aalmoezenier, Kolonel b.d. Jan van Lieverloo en reserve Majoor der Fuseliers b.d. Mr. Ton Vermeulen, voor hun langdurige en bijzondere inzet, de Gouden Fuseliersspeld uitgereikt.

Nelleke Swinkels en Helga van Stratum assisteerden onze voorzitter Generaal-majoor b.d. der Fuseliers Leen Noordzij bij het opspelden van het kleinood aan Jan en Ton. Beide heren van harte gefeliciteerd en wij hopen uiteraard dat u nog jaren verbonden blijft bij het Regiment!

Tijdens de algemene ledenvergadering heeft het bestuur afscheid genomen van bestuurslid Luitenant-kolonel der Fuseliers Marcel Duvekot. Het bestuur heeft Marcel bedankt voor zijn inzet en betrokkenheid en hem een fles Calvados overhandigd. Aan de oproep van de voorzitter om zich aan te melden als nieuw bestuurslid heeft, na de vergadering, Majoor der Fuseliers Benjamin Hoeberichts zich kandidaat gesteld als bestuurslid. Benjamin treedt voorlopig aan als kandidaat-bestuurslid en kan bij de volgende ALV 2017 officieel worden benoemd.

Tijdens de kameraadschappelijke maaltijd werden ook de nieuw geplaatste officieren van het bataljon

welkom geheten door de voorzitter van onze vereniging. Een speciaal woord van welkom natuurlijk voor de nieuwe Regimentscommandant Luitenant-kolonel der Fuseliers Haran Gorissen.

De Regimentsjongste, Tweede luitenant der Fuseliers Jan van M. hield een betoog over welke middelen we als Landmacht erbij willen hebben: 'Wishfull thinking' of schijnt er licht aan de horizon.....?

Samen met de genodigden, dragers Gouden Fuseliersspeld en de delegatie van het Garderegiment Grenadiers en Jagers, kijken we terug op een uitermate gezellige en geslaagde avond. Dank aan het

Proeflokaal van brouwerij "Van de Oirsprong" en het restaurant "Hof van Solms".

Oud-plaatsvervangend Bataljonscommandanten van 13 en 17 Painfbat GFPI

Noteert u alvast **donderdag 26 oktober 2017** in uw agenda voor onze verenigingsactiviteit in dit lustriumjaar (1952-2017).
Tot volgend jaar!

Volo et Valeo

Vereniging van Oud-Strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Voorzitter: Generaal-majoor b.d. R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage

Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom

Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan:

Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres:

VOSKNBPI@Fuseliers.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.

Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Bankrekening (IBAN): NL51 INGB 0001 9995 33 t.n.v. Vereniging Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Website: www.fuseliers.nl en www.prinsesirenebrigade.nl

"WETENSWAARDIGHEDEN VAN ONZE VERENIGING"

Tekst: Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud-Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene"

Beste Regimentsgenoten,

Gelukkig ben ik weer opgeknapt van alle ellende van mijn gebroken heup en geniet ik weer van alles wat voor het Regiment wordt georganiseerd.

U hebt ongetwijfeld met grote belangstelling de vorige Vaandeldrager gelezen en u zult met mij eens zijn dat iedereen die daaraan heeft meegewerkt een grote pluim verdient.

Op 14 juli waren wij bij de commando overdracht van overste Nico Boom aan de overste Haran Gorissen. Wij zijn overste Boom dankbaar voor alles wat hij voor het Regiment heeft betekend en wij wensen hem nog een gelukkige tijd toe in de krijgs-

macht en tijdens de buitenlandse missie waar hij nu aan deelneemt. Wij wensen overste Gorissen veel geluk in zijn functie als Commandant van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, de mooiste baan die een officier in zijn loopbaan kan krijgen. Wij hopen dat wij hem kunnen assisteren waar dat mogelijk is.

Op 6 september was de herdenking van de bevrijding van Beringen. Het was heerlijk weer en wij genoten allen van de prima organisatie door de Belgen.

Op 13 oktober was er de beëdiging en koorduitreiking in Hedel. Het aantal militairen dat een koord kreeg was groter dan anders (103) omdat ook een aantal Genisten dat bij ons Regiment werkt, een koord

kreeg. Zij hebben samen met de Fuseliers die een koord kregen, dat koord nat gemaakt in de Maas. De sterke stroming van de Maas maakte het niet gemakkelijk, maar allen kwamen, heel trots, met het natte koord weer aan wal.

Zo loopt het jaar ten einde. Ik wens u allen een goed uiteinde en ik hoop dat wij elkaar het komend jaar weer in goede gezondheid zullen zien. Ik kijk naar u uit.

OPROEP VAN ONZE SECRETARIS

Tekst: Frans van der Meeren, secretaris van de Vereniging van Oud-Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene"

Beste leden van vereniging,

Het kost het secretariaat de laatste tijd veel moeite om te voldoen aan de uitnodigingen die ons bereiken. Ik weet dat de jongste leden van onze Vereniging de "sterke" leeftijd van 90 jaar hebben bereikt, maar ik ben er van overtuigd dat er ook nog leden zijn die aan een of andere uitnodiging zouden kunnen voldoen. En het is altijd prettig om elkaar weer te ontmoeten.

Als u nog een herdenking kunt bij wonen, dan graag een bericht naar onze secretaris!

Ik denk dan bijvoorbeeld aan:

- Aanwezig zijn bij de viering van onze jaardag (rond 11 januari);
- Dodenherdenkingen op 4 mei op diverse plaatsen (b.v. in Hedel of Colijnsplaat);
- Bevrijding den Haag (8 mei);
- Deelname aan de D-Day herdenking Normandië (5-7 juni);
- Beëdigingen en koorduitreikingen;
- Bevrijding Tilburg (27 Oktober);
- Bezoek aan Wolverhampton en Congleton (rond 11 november) meerdere dagen.

Als u denkt dat u bij een van deze vele herdenkingen aanwezig wilt of kunt zijn laat het dan uw secretaris even weten! Het Regiment probeert voor vervoer te zorgen.

Frans van der Meeren,
Noordsingel 23, 4611 SB, Bergen op Zoom.
Telefoon 0164-241119
Mail: frans.meeren.van.der@gmail.com

Garderegiment

1946-1950

Reünie Commissie

4^e Bataljon

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

4e Bat. GRPI: Contactpersoon Th. J.(Theo) van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel. 0316-524002. E-mail: t.alst@upcmail.nl

VERHALEN VAN VROEGER

Herinneringen van M.T. makkers 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene, gedurende de jaren 1947 t/m 1950 toen zij hun plichten vervulden in het toenmalige Nederlands Indië, op Midden- en- Oost Java Overgenomen onder andere uit het M. T. gedenkboek, het dagboek van Jaap Gravesteijn en herinneringen aangedragen door M. T. Makkers uitgewerkt door J. L. Baas, te beginnen bij een rijm, zoals opgenomen in het M.T. Gedenkboek

Het is goed om onze Indië tijd nooit te vergeten, En wat daar gebeurde ook aan anderen te laten weten. Wat waren wij voor knapen, van amper twintig jaren, Die bij het gevaar dat dreigde, hun kalmte moesten bewaren. Dat viel niet altijd mee, soms had je het wel eens te kwaad, Vooral als er tijdens een transport weer één het leven laat. Als je 's morgens weer achter het stuur ging zitten, Wist je nooit of je 's avonds op je eigen tempaat kon gaan pitten. Ook de nachten, wanneer je op de wachtpost zat te turen, Je hoorde vele geluiden, zag niets, dat waren moeilijke uren. Hoe meer de tijd verstreek, hoe sterker werd de onderlinge band, Met je kameraden, in dit voor ons zo bijzondere vreemde land. Op één na ebben wij van het M. T. peloton het toen overleefd, Dat is ook de reden dat men nog steeds zoveel om elkaar geeft.

In het M.T.Gedenkboek komen ook de volgende passage's voor, de eerste is ingestuurd door de in Nieuw Zeeland wonende Wim Uitentuis.

Zoals enkele andere kwam hij in dienst bij het Artillerie Meetregiment te Amersfoort, om later te worden ingedeeld bij het 4e Bataljon Prinses Irene te Arnhem, alwaar hij een chauffeurs- opleiding kreeg bij de M.T. van de Staf Compagnie. Voor die opleiding waren er weinig drie tonners ter beschikking, een klein deel van ons had een burgerrijbewijs, er werd instructie gegeven hoe met militaire voertuigen moest worden omgegaan, daarvoor golden in het algemeen andere normen dan in het burgerleven. Wim hoorde bij de groep die geen burgerrijbewijs had, en kreeg al gauw te maken met de in Arnhem wonende korporaal Derksen, er stond een ? tonner

gereed en daarmee zou het schakelen worden geoefend op het exercitie terrein, daar moest op – en neer – worden geschakeld, waarbij gebruik moest worden gemaakt van het zo geheten “dubbel clutchen” en tussengas geven, daarna mocht het kazerneterrein worden verlaten om aan het openbare verkeer te gaan deelnemen, en uiteindelijk goed bevonden te worden als chauffeur deel te nemen aan verdere oefeningen.

Saksen Weimar kazerne 1946, op de voorgrond Tommy Tol en Arie Jongenelen, daarboven tweede van links, J. Boekes-tijn, daarnaast Moppie en Wim Uitentuis

Dit alles gebeurde in de barre winter van 1947, toen Wim een keer van zijn verlof terug moest naar Arnhem stapte hij op het boemeltje van Purmerend naar Amsterdam, zijn maatje Tommy Tol stapte op in Volendam. Het had die dag flink gesneeuwd waar-

door onderweg het boemeltje vast kwam te zitten, en lopend het laatste stuk moest worden afgelegd, het was nacht bij aankomst op het Centraal station, en er alleen nog een trein naar Utrecht kon worden genomen, om aldaar in een kazerne te overnachten. Toen de Officier van Piket, van genoemde kazerne,

het bewijsje werd getoond dat de conducteur van het boemeltje had uitgeschreven, was hij zo goed ook een bewijsje uit te schrijven dat er noodgedwongen een overnachting in de kazerne had plaats gevonden.

Vijfde Bataljon GRPI

Organisatie: VVVGFPi. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

5e Bat. GRPI: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT te Zutphen. Tel. 0575-519207. E-mail: wg.terhorst@upcmail.nl

5-GRPI ACCUMATISEERT

Belantoeng: (1 jan. – 13 jan. 1948) Op nieuwjaarsdag verhuizen valt echt niet mee. Na ingepakt te hebben, vertrekken we naar Belantoeng, waar we in drie villa's onze intrek nemen. Het is een soort boerenhoeve. De baboes en djongos gaan ook met ons mee. Intussen is een mandoer bij deze inlanders gevoegd, die als een soort baas en tegelijk als tolk beschouwd moet worden, hij moet alles regelen voor ons. Op deze eerste avond op ons nieuwe stekkie, komt een echte tropische donderbui over ons heen. Op 3 januari bezoekt een deputatie van ons peloton het erekerkhof in Padang om onze gevallen medebroeders en strijders te gedenken. Het leven onder de bevolking begint hier 's morgens vroeg, waar kinderen en oudjes zware lasten op hun hoofd torsen en naar de passar trekken om daar hun waar te verkopen: "boleh tawar". Bij ons is het anders. Om fit te blijven is het ook wel vroeg opstaan, doch daarna gaat het in veldloop met sporttenu naar zee. 's Middags evenwel wordt het "plan-plan", als de tropenzon recht boven je hoofd staat en verplichte rust wordt voorgeschreven, die noodzakelijk is wil je het in dit land een paar jaar volhouden. Na bezoeken aan de "soos", komt ook het AMVJ-gebouw als vertier aan bod, waar we ons goed kunnen vermaken. Voor het bezoek aan een bioscoop is naast de "Cinema", ook "Rex" aanwezig. Na de film wordt vaak een kroegje opgezocht om de lekkere "melklemon" te nuttigen. Aan lectuur ontbreekt het ons niet, want leesvermaak brengen ons de bladen: "Lichtspoor", "Open Vizier" en "Reveille".

Verhuizing naar loeboek Aloeng

Op 9 januari vindt er een grote PSU-inspectie plaats van kleding en uitrusting: het wordt betalen voor degene, die iets kwijt is. Ons cadirantsoen is soms

Tekst: Uit het dagboek van F.J. Mulder

teveel, want voor fl.10,00 krijg je periodiek zes stukken zeep, vijf doosjes lucifers, een doosje scheermesjes, tien zuurtjes, een doos schoensmeer, een staaf scheerzeep, drie repen chocolade, drie flesjes bier, een tube tandpasta en 260 stuks lekkere "Heimwee" om te verpatsen op de passar. Op 12 januari sneuvelt helaas de eerst militair van het 5e bataljon: nl. de soldaat Penters van de vierde compagnie. Dit is tevens weer de laatste dag van deze Padang-periode, want een derde verhuizing staat op ons te wachten: op naar Loeboek Aloeng. Je mag wel zeggen dat de tijd van acclimatiseren in de tropen voor ons nu is afgesloten. Loeboek Aloeng: (13 jan. – 2 feb. 1948) (Kampement in Loeboek Aloeng)

Het is nog vroeg als we om 4.30 uur onder de klamboe vandaan moeten komen en per auto naar het station van Padang getransporteerd worden. Om 8.00 uur vertrekt het spoor in noordelijke richting naar de buitenpost. De trein zit goed vol met inlanders, die hun waar kwijt willen raken op diverse passars onderweg. Al boemelend passeren we Tabin,

Status-Quo-Lijn

Loeboek Boeaja, Doekoe, Passar Oesang, waarna onze eindbestemming Loeboek Aloeng 35 km vanaf Padang en twee uur sporen, wordt bereikt.

Deze voorpost aan de “Status-QuoLijn” aan de Tapakis ligt ongeveer 60 km van Fort de Kock (Boekit Tinggi) tegen Republikeins gebied aan. We krijgen een mooi huisje in een straat. De bedoeling is dat we in deze periode worden ingewerkt door de OVW’ers van 8RI (het Veluwe-bataljon).

Buitenpost

In de kampong, waar we nu zitten is het uitgestorven, grotendeels verlaten en verwoest door gehouden acties en botsingen tussen ons en de vijand. Voor het eerst leven we op een buitenpost, waar wachtlopen en in hinderlaag gaan liggen onze hoofdtak zal worden. In de ter plaatse aanwezige Missiekit vind ik Arabische geschriften. Na corveewerk en kamerwacht komt dan mijn eerst wachtbeurt in een stelling, waarvoor felle schijnwerpers hun licht uitgooien in het zg. “Niemandland”. Op wacht zitten in een stelling is zenuwslopend en je bent geducht voor alles, wat er wel en niet gebeuren kan. Je leven is je dan pas heilig. Tegen de schemer schrik je je een ongeluk als vliegende kalongs voorbij denderen. In verband met de ernst van een eventuele vijand worden we wegwijds gemaakt in het bedienen van automatische snelvuurwapens, de vickers-M 18 en in het afvuren van geweergrenaten. Ik moet echt wennen aan het feit dat stilte in een tropennacht niet bestaat. Je ziet alles bewegen en je denkt dat ieder blaadje valt, elk kattenoot dat loert en opblinkt in het licht, een vijand en iedere klapper, die uit een boom valt, een ontploffende granaat is. Je hart bonst in je keel en je hoeft niet bang te zijn, dat je in slaap valt. Je hebt elkaar dan nodig en je weet dat je op elkaar kunt rekenen. Je zit met twee man op wacht. Zo ontstaat de eerste Indië-band, die hier gesmeed wordt, elke dag en nacht opnieuw. Je leert ook links, rechts, boven, onder en achter je te kijken en je komt ogen tekort. Je moet je wapen altijd paraat hebben, als je door die twee jaar heen wil komen, zonder militaire begrafenis en erekerkhof. Zittend in de stelling zie je dat je voorgangers zinnen op het hout hebben geschreven, zoals: “Als je in moeilijkheden verkeert, denk dan aan je moeder”, of “Betere tijden komen weer”. Ik schreef erbij: “Wan-

neer wordt deze keet gesloopt”. Na de wacht luistert men overdag ter afwisseling naar radiomuziek van Radio Padang.

Op 21 januari wordt onze pelotonscommandant: J.N., tweede luitenant. Na de wacht wordt het tijd, dat er geoefend wordt in het leggen van een hinderlaag.

Op 25 januari gaan we met zeven man om 5.00 uur in de ochtend naar het zuiden, dus in eigen gebied, een spoorweg beveiligen. Als we twee personen tegenkomen, waarvan uit hun papieren blijkt, dat het spoorweg bewakers zijn, mogen ze doorlopen. Je weet het in dit land maar nooit. Vertrouw op jezelf, maar wantrouw de rest, behalve je eigen maten. Om 8.00 uur komen we terug met een lekkere zuurzak bij ons. Op patrouilles worden klewangs en andere messen in beslag genomen, anders worden we er vandaag of morgen zelf mee om zeep geholpen.

Op 30 januari moeten we intern verhuizen en een nieuwe woning betrekken nabij de missiekit bij post-Noord, omdat een peloton van 8 RI terugkomt van een rustperiode uit Indaroeng. Een volgende patrouille leidt ons naar Passar-Djambak en Passar Oesang.

Kampement in Loeboek Aloeng

In deze periode kun je passagieren. Met de trein naar Padang en de volgende dag terug. Deze inwerktijd loopt ten einde en we worden geacht thans volleurde tropengangers te zijn, geducht tegen elk vijandelijk optreden. Vandaar onze verhuizing naar de tijdelijke plaatsing: Belantoeng-Noord.

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036.

E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

6e Bat. GRPI: H. (Harry) Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort. Tel. 026-3118271

In memoriam: Jan Elbers

Onderstaand treft u een dagboekartikel aan ter nagedachtenis aan Jan Elbers. Zoals in het vorige nummer vermeld, overleed hij op 22 april j.l. op 89-jarige leeftijd. Hij maakte jarenlang deel uit van de reüniecommissie van 6 GRPI en was de eerste voorzitter van de Vereniging van Oud-strijders van de Indiëbataljons Garde Prinses Irene (VOSIB GRPI). Jan Elbers was Ridder in de orde van Oranje-Nassau en drager van de Gouden Fuseliersspeld.

EEN TERUGBLIK IN DE JAREN 48 TOT EN MET 50

Tekst: Frans Sturm en Jan Elbers.

De eerste opkomst in de Menno van Coehoorn kasernen te Arnhem, wat waren we eigenlijk nog broekjes in die jaren, velen van ons waren misschien nog nooit van huis geweest.

Toen we uit de trein stapten was het meteen raak, want je stond op dat moment gelijk onder de krijgsmacht terwijl je niet eens wist wat dat betekende.

Toen begon het indelen van de kamers en moesten we onze uitrusting ophalen. We zochten een plaatsje in de kamer en maakten kennis met wat later onze kameraden werden. Het was wennen om je eigen bed naar een bepaald model op te maken, maar gelukkig werd het na wat oefenen toch goed gekeurd en werd de volgende opdracht weer gegeven.

De volgende dag begon het echte leven voor de mannen, we kregen de eerste lessen in commando's en exercitie, dat gaf nogal wat moeilijkheden om allen op een lijn te krijgen, maar na veel oefenen lukte het dan toch. In de loop van de opleiding werden de eigenlijke taken beoefend; de één werd in de administratie gepland, weer anderen werden hospik en ook de chauffeurs werden ingedeeld. Het was een zware, maar toch ook een leuke tijd. Als chauffeur gingen we naar het vliegveld Delen, waar de hele dag werd geoefend. Na een aantal weken kwamen ook de grotere ritten aan bod en reden we door heel Nederland.

Nadat de opleiding was voltooid, werden we geoefend soldaat genoemd, hetgeen een verhoging van soldij betekende. Op 3 september 1948 kregen we 10 dagen inschepingverlof, teneinde afscheid te kunnen nemen van dierbare achterblijvers. Wij werden per bus vanaf Harskamp naar Station Ede / Wageningen vervoerd, compleet met plunjezak, allemaal naar verschillende bestemmingen, op weg naar huis. Op 13 september 1948 keerden wij weer terug naar de Harskamp met de herinnering aan het emotionele afscheid nemen van familie, vrienden en bekenden. Deze 10 dagen verlof waren omgevlogen. Terug in de Harskamp werd veel gesproken over het moeilijke afscheid nemen. Maar er moest verder gewerkt

Het vertrek uit Rotterdam. Het 412e Bataljon is aan zijn grote reis begonnen

worden aan de voorbereiding van ons vertrek op vrijdag 17 september 1948. Op die dag werden wij met trucks vervoerd naar station Ede / Wageningen, waar de trein reeds gereed stond om ons naar Rotterdam te brengen.

Een militaire kapel probeerde de tijd wat te veraangemen door het spelen van een aantal marsen, terwijl de opvarenden zich aan dek verdringen voor een goed plekje aan de reling. Het spelen van het Wilhelmus heeft ons allen ontroerd en in doodse stilte werd de groet gebracht. Op hetzelfde moment wordt de kadeafzetting verbroken en mogen de uitzwaaiers de Waterman benaderen. Om 17.10 uur

gaat 3 maal de sirene over de Schiekade. De loopplank wordt ingehaald en de trossen los gemaakt. De sleepboot "HECTOR" trekt de Waterman van de kade af en de haven uit. Het 412e Bataljon G.R.P.I. in Indië thans 6e Bataljon G.R.P.I. is zijn grote reis naar de Tropen begonnen. Een reis naar een vreemd land.

*SS De Waterman
in volle zee*

Zevende Bataljon GRPI, bataljon Berdjalan

Organisatie: VVVGFP. Contactpersoon Nicole Hooft, Waterweegbree 28, 4823 NC Breda, Tel. 06-28265036. E-mail: NGJ.Hooft@mindef.nl

7e Bat. GRPI: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT, Zutphen. Tel. 0575-519207, T. (Teus) Meijer, sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland en J.P.J.M. (Sjaak) Besteman, sociaal contactpersoon voor de regio Noord West Nederland.

PAALWONINGEN IN WAROPEN - KAI

In de tijd dat 7 GRPI op Nieuw Guinea was gelegerd werd er in Hollandia en Ifar een echt krantje uitgegeven onder de naam "De Drempel". Het was helaas stencilwerk, maar er stonden zo nu en dan heel leuke verhalen in o.a. van patrouilles naar "het binnenland".

In nummer 10 van 22 april 1950 stond een zeer boeiend verhaal, geschreven door een persoon met de initialen "N. Du P." Hij beschrijft hierin de woon- en leefomstandigheden van de Papoea's in het Waropen gebied. Dit gebied ligt aan de Geelvinkbaai. Op de kaart gezien, vanaf Biak naar beneden via het eilandje Japen en dan het kustgebied van de Geelvinkbaai. Jongens van 7 GRPI die veel patrouilles hebben gelopen, zullen waarschijnlijk deze woon- en leefomstandigheden wel herkennen.

Tekst bewerkt door Wim ter Horst.

"Wanneer wij een rif gepasseerd zijn, een eind de rivier opgevaan, zien wij na een laatste kronkeling van de rivier plotseling een paaldorp voor ons liggen. De Papoea's weten wel waarom zij hun kampongs zo verscholen hebben gebouwd. Hier woonden zij veilig, in de dagen toen er steeds strijd was tussen de stammen. Vanuit zee heeft men moeite genoeg om veilig langs alle hindernissen binnen te komen en elke prauw is van te voren al geruime tijd opgemerkt. Als wij binnenvaren beginnen de honden te blaffen, varkens te knorren en kippen te kakelen. Mensen komen naar buiten op hun platje en kijken vol aandacht welke bezoekers daar hun kam-

Voorbeeld van een paalwoning

pong aandoen. Allerlei gissingen worden gemaakt, wie het toch wel zullen zijn en wat het doel van hun bezoek is.

Wij leggen aan, bij een ingekeepte boomstam en we moeten naar boven klauteren. Erg gezellig zien de huizen er niet uit. We staan op een wrak bruggetje en we vrezen elk ogenblik een gekraak onder ons te horen en in de brijmassa terecht te komen. De bruggetjes zijn niet berekend op ons gewicht en bij het verder lopen over zwiepende bamboelatten en rollende boomstammetjes moeten wij telkens even stoppen als we een vast punt bereikt hebben om de verder straat te overzien. Zonder ongelukken bereiken we gelukkig een huis.

Indeling van de woning

Het dak is in het midden vrij hoog en daalt boogvormig links en rechts naar de vloer af, de zogeheten schildpadvorm. In het midden loopt door het huis een brede gang en wij zien dat deze ruimte wordt gebruikt om de prauw op te bergen, die gevaar loopt om te splijten, wanneer men hem in de laaiende zon laat liggen.

Soms wonen in een paalwoning wel 70 mensen

De beste ruimte van het huis wordt dus gebruikt voor de prauw en begrijpelijk; “Wat zou de Papoea uit moeten voeren zonder vervoermiddel?”

De rest van het huis is verdeeld door wanden van vlechtwerk en elke ruimte wordt ingenomen door een gezin. Soms wonen er in een zo'n huis meer dan zeventig mensen.

Rondom de prauw in het middengedeelte schijnt dan de conversatiezaal te zijn. Hier zien wij ook verschillende vuurhaarden gloeien en dit verklaart waarom onze ogen beginnen te tranen. Schoorstenen zijn er niet en de rook hangt als een wolk in het huis. Het rondhouten geraamte van het huis is helemaal gezwart door de rook en guirlandes van spinnenwebben, die aan alle kanten en latten hangen zijn

er zo dik als wollen draden van geworden. Het eten wordt gekookt op de houtvuren en ieder die een “strootje” aan moet steken haalt er een brandend talhout uit. Ook vechtende honden worden met een stuk brandend hout verjaagd.

Werzaamheden, vissen, matten vlechten, tuin bewerken

Overdag zijn er niet veel mensen in de kampong, de mannen zijn aan het vissen, hebben werk in de tuinen of houden zich bezig met andere karweitjes. De vrouwen werken in de kleine tuintjes ergens verder de rivier op, soms wel 10 km ver het land in. Andere vrouwen zijn bezig in hun huizen met het vlechten van matten en tassen. De kinderen spelen in de modder van de kreekjes als het laag water is of poedelen in het zeewater tussen de huizen. Soms zoeken zij op een rif wat mondkost; alles wat piept, springt en zwemt is welkom. Om het huis heen zinken zij tot over de knieën in de modder. Soms ligt er een verharde plaat, een schelpenheuvel

De mannen vissen

Daar heeft vroeger een huis gestaan en in de loop der jaren is door de weggegooide lege schelpen een verharde plaat ontstaan. Huizen rijen zich aaneen, verbonden door wankelende bruggetjes, die tot aan het einde van de kampong doorlopen en zo de “Dorpsstraat” vormen. Zo liggen hier enkele kampongs, waarvan het inwonertal zo rond de 2000 ligt. In de dagelijkse omgang zijn de “Waropeners” vrijmoedig zonder direct overmoedig te worden. Hun aard is opgewekt en op een geestigheid reageren zij direct met een genietende lach. De kinderen zijn wat vrijer en staan direct overal vooraan. Zij storen zich heel weinig aan de volwassenen en slaan zonder aarzeling terug als ze een afstraffing van ouderen krijgen. De Papoea's hebben er een hekel aan als hun kinderen huilen en deze gebruiken dit huilen dikwijls om hun zin te krijgen. Van een actieve bewuste opvoeding is dan ook geen sprake.

Gezamenlijke maaltijd, gezang en dan nachtelijke stilte

En dan komt de avond. Dan wordt het pas gezellig, als de harsfakkels in de wand worden gestoken en walmend het huis verlichten. Dan komt een ieder naar huis en schaart zich om het houtvuur. Dan wordt het eten klaar gemaakt en ieder legt er bij wat hij of zij die dag verzameld heeft. De jonge meisjes hebben in hun bamboekokers vers drink- water gehaald, ver de rivier op, waar het brak water tenslotte niet meer overheerst. Moeder brengt van haar tuin wat groente mee en verse sago was er al geklopt. Vader voegt er de vissen bij, die hij gevangen heeft en de jongens maken het compleet door hun gevangen schelpdieren, krabbetjes enz. Overal in de kampong, in alle huizen flakkerende vuren in de snel vallende duisternis. Honden, kippen en varkens zijn ook naar boven geklauterd toen de vloed kwam en scharrelen nu op, om en in het huis.

Als ze maar uit de hangende tuintjes blijven, die met veel zorg vlak bij de huizen zijn aangelegd. Daar verbouwt de “Waropener” nl. zijn lombok, die men als toespijs bij de visvoeding niet missen wil. De tafel hoeft niet gedekt te worden, want meubelen zijn er niet in het huis. Alles gaat heel eenvoudig en het smaakt er daarom niet minder om. Langzamerhand beginnen alle gezinnen in de kampong aan de maaltijd en om ons heen is een tevreden gezoem van stemmen.

Zo nu en dan klinkt de schelle stem van een moeder om een kind terecht te wijzen of een nors bromgeluid van een vader, als een brutale hond te dicht bij komt. Een typische sfeer hangt er over de kampong, zo na het vallen van de nacht. Het water, dat straks in de schemering rood was in allerlei schakeringen, licht nu op wanneer we er een stukje hout in gooien. Een late visser komt terug en zijn prauw glijdt door een zilveren vloed en zijn pagaai spat wit metalen druppels in het rond.

De huizen waaruit rook op kringelt, die als een donzig waas blijft hangen om het dak, worden zwarte silhouetten op spichtige pootjes, zodat zij doen denken aan een duizendpoot. De wrakke huizen kraken in het steeds sneller stijgende water en alle onreinheden zullen morgenochtend weer weggevoerd zijn door de steeds terugkerende getijden. Een tevreden stemming straalt uit alle huizen als de maaltijd verorberd is en al spoedig klinken liederen, die op de zendingsschool zijn geleerd. Een ander haalt zijn fluit te voorschijn. Meisjes zitten in het open binnenhuis en zingen huwelijksliederen. De jongens roepen kwinkslagen, waarop de meisjes met gegiechel of verontwaardiging antwoorden. Na een paar uur beginnen alle geluiden te verstommen en daalt de vredige, nachtelijke stilte over de Kampong.”

Papoeadorp met paalwoningen tijdens “vloed”.

ISAF 17 (NLD) BG GFPI TFE-10: nogmaals naar Afghanistan

Niet lang nadat het Bataljon begin 2007 terugkeerde uit Afghanistan, wordt duidelijk dat er meer uitzendingen naar Uruzgan zullen volgen. In de zomer van 2009 heeft het Bataljon weer “de lead” en vertrekt rotatie 10 met de Luitenant-kolonel der Fuseliers Joost Doense als Commandant, naar Afghanistan. Naast een Compagnie van Luchtmobiel gaat er deze keer ook een Compagnie van het Korps Mariniers mee. Net als vroeger zullen Fuseliers en Mariniers hun krachten weer bundelen bij een operatie en net als toen is het prettig samenwerken met deze professionele eenheid.

Inleiding.

Deze Vaandeldrager staat stil bij uitzendingen waarbij 17 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene in the lead was. Battlegroup 10, Taskforce Uruzgan, was zo'n uitzending en ik was daarvan de Commandant. In dit artikel kijk ik terug, maar ik trek dat breder dan alleen mijn periode van mei tot november 2009. Verderop leg ik uit waarom.

Driehoek BG10 3

Samenstelling. De Battlegroups in Afghanistan mixten Pantserinfanterie en Luchtmobiel: twee Compagnieën uit het Bataljon in the lead en de derde Compagnie "extern". Vanaf rotatie 10 was dat anders. Een van de "eigen" Compagnieën werd vervangen door een Compagnie van het Korps Mariniers dat hierdoor ook kennis en (gevechts-) ervaring kon opdoen. Verder werd hierdoor de druk van de missie op de landmacht iets verlicht en als "bijvangst" konden we hierdoor van elkaar leren. Tenslotte was het historisch gezien correct want in de Irenebrigade zaten immers ook al mariniers. Mijn battlegroup bestond daardoor uit mijn eigen verkenningspeloton en de Bravo "Eagles", de Alfa "Wonju's" van 13 Infanteriebataljon Luchtmobiel en 22 "Wolf Pack" Infanteriecompagnie, Korps Mariniers. Om de (kleinere) luchtmobiele Compagnie iets te versterken en om ze de vuurkracht van de 25 mm kanonnen te geven, heb ik een peloton uitgewisseld met de pantserinfanterie. In hetzelfde jaar werden ook de Alfa- en Charlie-Compagnie uitgezonden, respectievelijk in de rotaties ervoor en erna waarbij Alfa door vullingsproblemen een peloton van 45 Pantserinfanteriebataljon, Regiment Infanterie Oranje Gelderland onder bevel had. Doordat ook nog de toenmalige Stafcompagnie bij rotatie 10 de Commandant en het Basecommando in Deh Rawod leverde, was het hele Bataljon in 2009 in Uruzgan. Terugkomend op de opmerking in mijn inleiding: ik zou mijn Bataljon tekort doen als ik het in dit artikel alleen over mijn eigen uitzending zou hebben.

Traditie

De luchtmobiele Compagnie was van het Regiment Stoottroepen Prins Bernhard en het Korps Mariniers bestaat al 300 jaar. Eigen en sterke tradities waar ze terecht trots op zijn. Gezamenlijke traditiebeleving op bataljonsniveau was dan ook is lastig en werd bovendien versterkt doordat de Compagnieën geografisch gescheiden opereerden terwijl dit wel weer de saamhorigheid op compagniesniveau versterkte. Dit gold helemaal voor de drie Compagnieën van 17 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Zij zaten alle drie op het kleinere Camp Hadrian in Deh Rawod wat bevorderlijker was voor de sfeer dan het grotere Kamp Holland in Tarin Kowt. Uiteraard werd battlegroup-10 wel verbonden door ons Koord. Mijn motto "daarbij was: "niet in plaats van-, maar naast jullie eigen tradities.

BC en C Marnscie

Slachtoffers

Uruzgan kostte levens en ook in 2009 waren er Nederlandse doden maar wonderbaarlijk genoeg niet bij Fuseliers, Mariniers of Stoters. Wonderbaarlijk, omdat ze in veel vuurgevechten en raketbeschietingen zaten en er talloze aanslagen met IED's waren. Gewonden waren er wel. Sommigen licht- of onzichtbaar gewond, al is dat zeer relatief want ook lichte en psychische wonden kunnen leiden tot levenslange beperkingen. Sommigen ook zwaar. Zo raakten Luuk, Rik en Dennis in juni 2009 gewond toen een IED onder hun voertuig ontplofte. Dennis vocht lange tijd voor zijn leven, moest beide benen missen en volgde een lang en intensief revalidatietraject. Mannen als Dennis zijn toonbeelden van de veerkracht en het doorzettingsvermogen van veel van onze gewonde collega's. "Gewond, maar niet verslagen"; diep respect voor al deze mannen en vrouwen.

Luuk, Rik en Dennis

Taken. De voornaamste taak van de Battlegroup is het creëren en behouden van een veilige omgeving zodat anderen relatief ongestoord kunnen bouwen, ontwikkelen, lesgeven, etc.. In de praktijk betekent dit veel patrouilleren, korter of langer, maar altijd scherp omdat elke “vreedzame” situatie ogenblikkelijk om kan slaan in een vuurgevecht. Ook werden regelmatig geplande (gevechts-) operaties uitgevoerd om “vreedzame” gebieden te behouden of deze uit te breiden.

Infanterie te voet door rivier

Resultaten

Successen zijn op tactisch niveau snel tastbaar: een IED find of een vuurgevecht zonder slachtoffers. Maar in hoeverre een missie succesvol is, is vaak pas op langere termijn te zien. Maar ook al gaat het langzaam, vooruitgang is zichtbaar. Militairen die al eerder in Uruzgan waren, bevestigen dit: voorheen “no go” gebieden zijn nu rustig, meer handel en nijverheid, leger en politie zijn gegroeid en effectiever, meer straatverlichting, etc. Maar of dit ook heeft bijgedragen aan een betere toekomst voor de bevolking, zal de geschiedenis leren.

Genootschap Vrienden van de Fuseliers

GOUDEN FUSELIERSSPELD VOOR ONZE VOORZITTER

Tekst: Nelleke Swinkels – van de Vorst, vicevoorzitter van het Genootschap Vrienden van de Fuseliers

Tijdens de vergadering van de Vereniging van Officieren van ons Garderegiment, op donderdag 3 november 2016 kreeg onze voorzitter Jan van Lieverloo tot zijn grote verbazing en verrassing de Gouden Fuseliersspeld uitgereikt. Dit ereteken wordt uitgereikt aan personen die zich op een bijzondere manier voor het regiment inzetten. Voorzitter Leen Noordzij reikte met veel plezier de speld aan Jan uit. In de voordracht staat te lezen dat Jan van Lieverloo vanaf zijn eerste militaire functie in 1992 zeer betrokken is geraakt bij het Garderegiment. Hij begon destijds als aalmoezenier bij 17 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Naast zijn werk als aalmoezenier heeft hij steeds zeer veel zorg besteed aan alle leden van het Regiment, maar aan de oud-strijders en veteranen in het bijzonder. Vele oud-strijders hebben Jan gevraagd of hij bij hun overlijden en uitvaart de helpende hand wilde bieden en dat deed hij op geheel ‘eigen’ wijze.

Uitreiking gouden speld

Fuselierskoord bij afscheid van de Krijgsmacht

Daarnaast heeft de kersverse Gouden Fuseliersspeld drager een grote bijdrage geleverd aan het 50-jarig

Trotse "goudenspelddrager"

jubiläum van de Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en heeft zeer actief deel uitgemaakt van de Werkgroepen 60- en 75 jaar Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Bij zijn officiële afscheid van Defensie werd hij bovendien, door voorzitter Rudi Hemmes, onderscheiden met het Fuselierskoord van de Vereniging Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene. Op dit moment is hij contactpersoon van het Regiment voor het op te richten monument van de overleden Brigade-man Stönnner aan het Wilhelminakanaal te Oirschot.

Genootschap Vrienden van de Fuseliers

Jan van Lieverloo stond in 2001 mede aan de wieg van de oprichting van het Genootschap van Vrienden van de Fuseliers en is sindsdien de voorzitter van ons illustere Genootschap. Alle leden willen Jan dan ook van harte feliciteren met deze welverdiende onderscheiding en hopen dat hij zich nog jaren zal inzetten voor het Genootschap en het Regiment.

Bataljonsflitsen

COMMANDO-OVERDRACHT CHARLIE-BEREN-COMPAGNIE

Majoor Marcel Kerstens draagt het commando over C-Compagnie 17 Painfbat GFPI, over aan Kapitein Nieuwenhuis. Hij mag zich vanaf nu commandant van deze Compagnie noemen.

EAGLES ONTVANGEN

COMMANDERS COIN

Twee korporaals van de bergingsgroep van onze B-Eagle-Compagnie ontvingen uit handen van de Duitse commandant van "Truppenübungsplatz Oberlausitz" ieder een Commanders Coin. De twee bergers handelden uit eigen initiatief direct toen er een voertuig in brand stond. De twee korporaals zijn de vierde en vijfde niet-Duitser die de Coin ontvangen.

EAGLES IN GESIMULEERD GEVECHT

In week 23 was de B- 'Eagle'-compagnie aanwezig in Amersfoort om een paar dagen in TACTIS het virtuele gevecht te voeren. De doelstelling was door middel van een eigen trainingsmoment voor de compagnie te genereren, de communicatie en situational awareness verbeteren. Tactis is geen vervanger voor het daadwerkelijk trainen van taken en procedures zolang er geen realistische mock-ups zijn. Hetgeen wat bij de CV90 en tanks wel perfect was. Wat ons betreft was TACTIS een prima middel (mits je de beperkingen van het systeem kan negeren) om ons optreden te trainen en procedures te doorlopen als het gaat om communiceren en situational awareness

BERENTEST CHARLIE 'BEREN' COMPAGNIE

Tekst: Sgt1 Glen Cremers

Deze test is om nieuw geplaatst personeel, de 'Teddy Beren', welkom te heten bij de Charlie 'BEREN' compagnie. Er worden persoonlijke 'Beer Buddy' gemaakt door middel van zandzakken en een 'Beren Vaandel'. Bij de test word er ook aandacht besteed aan de tradities van het Regiment en de Compagnie, daarnaast kregen ze ook ludieke- en fysieke opdrachten in het kader van teambuilding. Na het afronden van de 'Berentest' werden er op appél de 'Beren' truien uitgedeeld en werd er getoost met een glaasje berenburg op de kersverse 'Beren'.

DEFENDAG 17 RECCE EHFIL DELTA COMPAGNIE – 24 Augustus jl 12.00

Tekst: Fuselier1 de Bart

Vanuit twee observatieposten werd er de eerste zes uur een boerderij onder waarneming gehouden, tot het teken van loslaten. Daarna gingen ze met de mountainbike verder naar een pick up point. Op locatie kreeg iedere commandant ver-

schillende kaarten zoals een routeschets, stafkaart en een routebeschrijving om vervolgens 16 kilometer richting Aarle-Rixtel te fietsen. Daar gingen ze de volgende 14 kilometer richting Best verder met een rubberen boot. In Best startte de speedmars voor de laatste 4 kilometers. Na een korte rust gingen ze verder met het laatste onderdeel; 20 meter de klimtoren op via een touwladder, geblinddoekt over een smalle balk lopen, terug naar de overkant hangend aan een ladder en abseilend naar beneden. Een lange, zware maar gezellige en leerzame oefening.

BIJZONDER APPÉL VOOR CSM RAMON VAN BOVEN, ALPHA-TIJGER'-COMPAGNIE

Op donderdag 21-10-2016 was de uitreiking van de zilveren medaille voor 24 jaar eerlijke en trouwe dienst aan de Alfa-compagnie sergeant-majoor Ramon van Boven. De zilveren medaille; een openlijke en zichtbare blijk van waardering voor langdurige, eerlijke en trouwe dienst van onderofficieren. Waardering voor de onderofficier als vakman, leider en instructeur. Ramon, van harte gefeliciteerd met deze mijlpaal; hij is je van harte gegund!

ZILVEREN MEDAILLE CSM REIJNDERS, DELTA-'SPRINGBOKKEN'-COMPAGNIE

Op 19 mei 2016 ontving ook compagnies sergeant-majoor R. van de Delta compagnie een zilveren medaille voor 24 jaar eerlijke en trouwe dienst!

REGIMENTSJAARDAG 11 JANUARI 2017

Op deze speciale dag vieren we dat op 11 januari 1941 in Engeland de Koninklijke Nederlandse Brigade (vanaf 26 augustus 1941 met de toevoeging "Prinses Irene") werd opgericht. De dag start met een herdenkingsplechtigheid en kranslegging bij het monument. Daaropvolgend zijn er sport- en schietwedstrijden voor de actieve leden.

De Regimentsjaardag vindt plaats op de Genm De Ruyter van Stevenickkazerne te Oirschot. Iedereen die ooit het Invasiekoord heeft ontvangen, is van harte uitgenodigd! (Zie ook blz 4 en www.fuseliers.nl)

HERDENKING BEERINGEN

Tekst: Tlnt de Ruiter

De herdenking in Beringen is voor 17 Painfbat GFPI al vele jaren een jaarlijks terugkerende herdenking waar nog steeds met de juiste instelling, respect en enthousiasme aan deelgenomen wordt. De herdenking begon met een misviering. Tijdens de mis sprak dominee-aalmoezenier De Ridder van 17 Painfbat GFPI over vele soldaten die toen hun leven hadden gegeven. Na de kerkdienst trok het gezelschap, onder begeleiding van de Charlie-'Beren'-compagnie, richting het oorlogsmonument.

Bataljonsnieuws

COMMANDO-OVERDRACHT LUITENANT-KOLONEL DER FUSELIERS BOOM AAN LUITENANT-KOLONEL DER FUSELIERS GORISSEN

Tekst: Floor Sudowe

Op donderdag 14 juli heeft Luitenant-kolonel der Fuseliers Boom het commando over 17 Pantserinfanteriebataljon van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene overgedragen aan Luitenant-kolonel Gorissen, die zich nu Commandant 17 Pantserinfanteriebataljon van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene mag noemen. De ceremoniële commando overdracht vond plaats op de Bataljonsappelplaats op de Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot.

Het was een ceremonie met een lach en een traan. Het Bataljon neemt afscheid van een zeer gewaardeerde Commandant, waar menig man nooit voor heeft moeten werken, maar altijd voor heeft willen werken. *“Overste Boom stond tussen de mensen, wilde altijd het beste voor zijn mensen en gaf om die mensen. Ambitueus maar niet ten koste van alles, een goed mens, die altijd naar mij en de Plaatsvervangend Bataljonscommandant luisterde.”* Zo luidt de beschrijving van Bataljons Adjutant der Fuseliers Brands.

Niet alleen het Bataljon moest afscheid nemen, de Overste zelf ook van het Bataljon. Dat deed hij met

spijt in zijn hart. Graag was hij tot het einde van dit jaar gebleven om de certificering van het gehele Bataljon (niveau V) mee te maken. Want dat is wat de afgelopen drie jaren heeft gekenmerkt: de reorganisatie van een gemechaniseerde eenheid naar een gemotoriseerd Bataljon. *“Vaak waren het drie stappen voorwaarts en twee stappen terug”, zo omschrijft Luitenant-kolonel Boom zijn periode als Bataljonscommandant in zijn laatste toespraak aan het Bataljon. “Met de inspanning van hoog tot laag zijn we gekomen waar we nu zijn. Iedereen heeft meegedacht en heeft zijn schouders eronder gezet. Met vooral creatieve oplossingen. Ging het niet zoals het moest, dan moest het maar zoals het ging om de gestelde doelen te bereiken. Ik ben er buitengewoon trots op wat alle mannen en vrouwen van het 17e op de mat hebben gelegd om het gemotoriseerde Bataljon uit de grond te stampen. Wat je bereikt, bereik je nooit alleen. Ik heb mij gelukkig weten te prijzen met een uitstekend team om mij heen. Commandogroep, Bataljonsstaf en de Compagnieën. Mannen en vrouwen van 17 Pantserinfanteriebataljon, jullie hebben je de laatste drie jaar allemaal echt uit de naad gewerkt. Een buitengewoon hoog operationeel tempo. Jullie mogen al-*

len zeer trots zijn op wat jullie hebben gepresteerd. Ik ben in ieder geval zeer trots op jullie. Jullie hebben ervoor gezorgd dat ik mij zo thuis heb gevoeld binnen deze eenheid. Dank jullie wel. Het was voor mij een eer om jullie Commandant te mogen zijn.”

Daarna was het tijd voor de overdracht van de zilveren Fuseliershanger. Een collier dat traditiegetrouw door de echtgenote van de scheidend Bataljonscommandant wordt overgedragen aan de echtgenote van de aantredend Bataljonscommandant.

“Fuseliers, zo meteen draag ik mij commando over aan mijn opvolger, Overste Haran Gorissen. Overste Gorissen, Haran, ik wil je feliciteren met deze prachtige functie. Commandant worden van dit Regiment en Bataljon is een voorrecht. Het is een geweldige eenheid waar een grote esprit de Corps de basis is. Zorg straks goed voor jouw Fuseliers, het is het grootste kapitaal wat je hebt.” Na het intreden van de Vaandelwacht, werd het Vaandel en daarmee het commando over het 17e Pantserinfanteriebataljon van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, overgedragen aan Luitenant-kolonel der Fuseliers Haran Gorissen.

“Nico ik wil jou danken voor al jouw inzet, bezieling en energie die jij de afgelopen jaren hebt gestoken in het regiment en het bataljon en met name in de mens die de belangrijkste bouwsteen vormt. Het is niet aan mij om persoonlijk te oordelen, maar uit afgelopen overdrachtsperiode maak ik op dat men jou binnen het regiment en het bataljon zeker prijst. Dit breed gedragen beeld breng ik dan ook

graag over aan jou. En deze eer is ook geheel aan jou. Ze zullen je missen Nico en dat is een groot compliment.

Misschien oogt het vreemd hier een nieuwe commandant te zien staan. En ik kan u verzekeren het voelt voor mij ook nog een beetje vreemd om hier dan eindelijk te mogen staan. Eindelijk het commando mogen voeren over het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene en 17 Pantserinfanteriebataljon. Een gekoesterd moment waarnaar lang is uitgekeken door mij. Het mag dan ook duidelijk zijn dat hier een zeer tevreden nieuwe commandant voor u staat. Ik heb er echt zin in."

De vrijwel continue glimlach op het gezicht van de nieuwe Bataljonscommandant bevestigde zijn tevredenheid

en de mate waarin hij zin had in de komende drie jaar.

De ceremonie werd afgesloten met het uittrede van Overste boom. Onder begeleiding van enkele Snipers werd hij in een CDI, onder het gezang van zijn Fuseliers, van de appelplaats gereden.

De commando overdracht werd afgesloten met een receptie, waar beide Oversten werden overspoeld met cadeaus en felicitaties. Namens het gehele Bataljon feliciteren wij Luitenant-kolonel der Fuseliers Gorissen met zijn nieuwe functie.

Luitenant-kolonel der Fuseliers Boom, u willen wij zeer hartelijk danken voor de afgelopen drie jaren.

BATALJON SNIPERTRAINING 16-05-2016 T/M 17-06-2016

Tekst: Kapitein K.J.C.M. van Loon Commandant A-Tijgercompagnie

Zowel eigen troepen als vijand zijn lichtelijk verrast als op "uur U" 3 doffe schoten klinken vanuit een onbekende richting. „Snipers!!" wordt er nog kort geroepen en de vijand spat uiteen. Voor 3 vijandelijke (oefen)strijders is het te laat. Hun MCTC vestjes beginnen te piepen en melden "KILL". Nog geen enkele seconden later wordt vanuit een totaal andere richting massaal het vuur geopend en klinkt er luid geschreeuw: „VOORWAARTSSSS!" De Infanterie pelotons zetten de hoofdaanval in en het vijandelijk doel wordt vermeesterd.

Begrip Sniper

Wanneer is een Sniper nu echt Sniper? Zowel internationaal als nationaal staat het begrip sniper voor een infanterist die een zware, specialistische sniperopleiding heeft gevolgd. Deze opleiding is gericht op het ongezien naderen van vijand en deze met precisie vuur vanaf langere afstand uit te schakelen. De opleiding tot sniper, bestaat in Nederland enkel nog voor de SF snipers van het Korps Commando Troepen en het Korps Mariniers. Voor Nederlandse infan-

terie snipers zoals die van 17Painfbat GFPI is deze opleiding nog in ontwikkeling.

Stap voor Stap

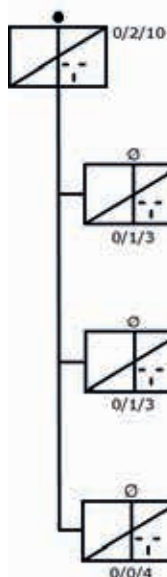
Officieel zijn de schutters van 17Painfbat GFPI misschien dan nog geen snipers, wanneer je kijkt naar het huidige optreden, zal eenieder erkennen dat dit om het sniperoptreden gaat. Dit optreden brengt verhoogd risico met zich mee en vraagt meer van de individu. Stel dat het fout gaat, ben je vaak maar met een klein ploegje. Vanwege dit nieuwe concept waarin Fuseliers specialisten moeten worden die op elkaar zijn aangewezen is vorig jaar de "Bataljon Sniper Training" in het leven geroepen. Het trainen van de sniper begint bij een aantal basisvaardigheden welke zijn aangeleerd tijdens de eerste module van 12 weken. De basisvaardigheden bestaan uit: schieten, navigatie, observeren, camouflage, afstand schatten, materiaal herkenning en stalking; het ongezien naderen van de vijand.

Vrijwel in elke tactische opdracht zijn deze vaardigheden noodzakelijk. Om die reden worden deze doorlopend getraind en op meerdere momenten gemeten. Een voldoende is hierbij vaak maar één juist antwoord, ...je bent gezien of je bent niet gezien... en dat is soms frustrerend. Zo kan het voorkomen dat het bij een bepaalde vaardigheid lang duurt voordat de schutter voldoening haalt uit het behaalde resultaat. Dit is een onderdeel in de vorming van de individu. We zoeken dan ook personeel dat pas tevreden is wanneer de opdracht is gehaald. Op zo'n moment is het dan wel belangrijk de schutter te wijzen op wat goed is gegaan en wat hij kan doen om de volgende opdracht wel te halen.

Oog voor detail, schutter is hier zichtbaar door de loop en kijker.

Factsheet Gemotoriseerde snipergroep

Voertuigen	Bewapening	Communicatie
 3	 8	Voertuig 3 BMS (incl GPS) 1 DCMO VOICE/DATA 2 DCMO VOICE/DATA provisions 3 RT9500A 3 GBSA RADIO (PU) 3 24V -Algemeen (MX) 3 SOTAS 1 Fillgun 6 Datastick Kingston 8GB
Mercedes Benz G280 CDI Softtop 4x4 1cm .50/MAG	 4	Uitgestegen 3 DCMO VOICE/DATA (Manpacked) 3 DCMO VOICE/DATA (Handheld) 1 TDT 1 Batterijlader FM-9000 3 PRR DS 9 PRR SS
Bewapening: Softmount met een M2 BROWNING .50 QCB Maximum effectieve dracht 1800m Raamafkruit bij rijder tbv MOW Lier	 6	Algemeen 3 Multitel II Telefoonset 1 Multitel II Lijnset 3 WD1TT op DR8 3 RL-39 3 Lijntang 3 TS-10
Waarnemingsmiddelen: HV Mono C WVTG HV Bino CH WVTG HV Bino SCH WVTG	 3	
	 12	
	 12	
	 3	
	 3	

Indeling personeel en materiaal gemotoriseerde Snipergroep

Groepsop treden

Waar bij de eerste Bataljonstraining de nadruk lag op het aanleren van de basisvaardigheden, lag in de tweede module de nadruk op het groepsop treden. Hoe plan ik nu een opdracht als snipergroep? Hoe verdeel ik de taken en uitrusting? Waar verberg ik mijn voertuigen?

Hierbij werd geoefend in twee verschillende scenario's van elk 24uur. Eén scenario bestond uit het offensieve optreden en het andere uit een defensief scenario. Beide scenarios vonden plaats in bosrijk gebied.

Snipergroep tijdens hun patrouille richting vijandelijk gebied.

Bij de uitvoering en evaluatie van de scenarios is gebruik gemaakt van alle kennis die voorhanden is. Zo was er personeel aanwezig vanuit het kenniscentrum, zijn er vooraf kaderleden naar buitenlandse sniper cursussen geweest en werden diverse sniper-eenheden benaderd. Ook werd de enkele schutter gevraagd mee te denken. Hierbij staat weer de kritische houding voorop. Waar ben je tegenaan gelopen? Ben je tevreden? Wat zou je anders doen? Het mooie hieraan is dat ook de input van het personeel meegenomen wordt richting het kenniscentrum en wellicht dus ook in de handboeken terecht komt.

Camouflage versus snelheid

12 man, 3 voertuigen, wapens, radio's, waarnemingsmiddelen, zie het allemaal maar eens te verstoppen. Camouflage is dan ook een van de grootste aandachtspunten gebleken. Met maar 12 man is camouflage ook nog het grootste beveiligings middel. Toch is het ook continue schakelen in het optreden. Zo kruipen we voor de aanval van de Infanteriecompagnie in ons "ghillie suit" ongezien naar een vuurpositie, maar wanneer het gevecht losbarst moeten we als gemotoriseerde sniper ook met de snelheid van onze voertuigen kunnen bijtrekken om deel te nemen aan het gevecht.

Toekomst

Naar verwachting zal midden 2017 de opleiding starten voor de infanterie Sniper. Dit betekent dat het aanleren van de basis kan worden weggelegd bij het opleidingscentrum. Hierdoor kan binnen het bataljon de focus worden gelegd op het behouden en uitbreiden van de kennis op het gebied van het sni- peroptreden in de context van een gemotoriseerde infanterie compagnie.

De "Belly Hide", een ondergrondse vuurpositie voor de sniperploeg.

EAGLES OP DE WIELEN

*"Do not try to make circumstances fit your plans.
Make plans that fit the circumstances."*

George. S. Patton.

Bovenstaand citaat is terugkijkend op de oefening Module D kenmerkend voor het pionieren met het gemotoriseerd optreden. In week 36 en 37 is de B "Eagle" Compagnie afgereisd richting Oberlausitz om te oefenen met de Compagnie, door het Bataljon getraind te worden en om met het Bataljon te oefenen. Dit alles ondersteund door een O&T organisatie vanuit het Land Training Centre (LTC). Voor onze Compagnie en het Bataljon was het de eerste keer dat we op Compagnies- (niveau 4) en Bataljonsniveau (niveau 5) offensieve en defensieve activiteiten konden uitvoeren. Al met al een erg leerzame en misschien soms zelfs confronterende oefening waarvan ik de bevindingen graag met u deel.

Laat ik voorop stellen dat het "Gemotoriseerde (MOT) optreden" niet nieuw of overdreven complex is. Het is anders dan we gewend zijn en de omstandigheden ('circumstances') maken het complexer. De beperkte beschikbaarheid van voertuigen met wapens en werkende verbindingen in het voortraject waren een rem op het O&T programma. Daarnaast is de zienswijze (doctrine), wijze van optreden (operationeel concept) en uitoefening van specifieke taken (handboeken) nog niet concreet vormgegeven. Andere landen hebben doctrine, operationele concepten en handboeken maar het materieel en structuur van die mot eenheden zijn afwijkend. Dit geeft ruimte voor eigen interpretatie en discussie. Daarom was deze oefening een uitgelezen kans om de eerste eigen gedachten te beproeven en de uitkomsten daarvan als bouwsteen te gebruiken voor een nog te ontwikkelen operationeel concept van de

Tekst: Elnt Neefs

13e Lichte Brigade. Onze B "Eagle" bijdrage aan deze bouwstenen zal ik weergeven aan de hand van het verloop van de oefening.

Deployment (redeployment):

Waar we vroeger binnen de Compagnie 14 gevechtsvoertuigen (CV90) van het zelfde type hadden, hebben we nu 24 gevechtsvoertuigen bestaand uit 3 verschillende types (Mercedes Benz CDI, Bushmaster, Boxer). Dan hebben we het nog niets eens over de ondersteunende voertuigen waar nog rupsen in zitten (CS, CSS)... Het volume op de trein en het aantal treinen neemt toe. Dit resulteert erin dat voor de gehele Battlegroup (BG 17 GFPI inclusief ondersteunende eenheden) 9 treinen onderweg waren. Daarnaast hebben we nog een veelvoud aan containers meegenomen. Alleen onze Compagnie neemt al 5 containers mee om o.a. de uitrusting van de CDI's (12x) mee te nemen. Deze open voertuigen kunnen we niet beladen op de trein zetten. De logistieke voetprint is dus groot en uitdagend. U zou kunnen zeggen we hebben nu wielen dus we kunnen over de openbare weg, klopt, dat gaan we Module E uitproberen (ca. 300 km roadmove). Wellicht meer hierover in de volgende uitgave.

De aanval:

Gedurende het eerste deel van de oefening hebben wij ons gefocust op de aanval. Nog meer dan voorheen is het terrein bepalend voor ons optreden. De vakgrenzen lagen relatief dicht op elkaar, het terrein was soms erg open en bevatte veel mul zand. Met name de Mercedes Benz 280 CDI liep veelvuldig vast waardoor de naderingsroutes, zonder veel in open terrein te komen (kwetsbaar), beperkt waren. Zaten we eenmaal “on track” op goed begaanbare routes, dan waren we bijna ondoenlijk snel en door de meerdere route keuzes zeer onvoorspel-/ongrijpbaar. Zeer uitdagend voor de vijand maar ook voor onze eigen “command and control”. Hier ligt echt de kracht van het mot optreden. Dit moeten we verder uitbouwen in volgende oefeningen, het hebben van veel bewegingsvrijheid binnen de (wijde) vakgrenzen is hierbij wenselijk. Waar we verder over na moeten denken is de inzet van de snipers (er zit een delta tussen snelheid en aangeleerd sniper optreden).

De verdediging:

Na de uitgevoerde aanval werd de consolidatie uitgebouwd naar de opstelling om uiteindelijk een complete verdediging uit te voeren in het opgedragen vak. Hetzelfde terrein waar we doorheen waren we gekomen gedurende de aanval, dienden we nu in te richten ter verdediging. Een veelvoud aan opstellingen werden gecreëerd i.c.m. de hindernissen van de genie en de vuren gepland door onze Fire Support Teams. Engagement Areas (EA's) werden ingericht en er werden veelvuldig op de verschillende niveaus rehearsals gehouden, zowel op kaart als fulldress. Toen de vijandelijke aanval eenmaal aanving, moesten we ons toch wel even achter de oren krabben. Het dichthouden van de sector met de huidige middelen, in relatie tot hindernissen en vuren en het terugvallen van opstelling naar opstelling bleek uitdagend.

Deze uitdaging zit hem in een tweetal zaken. Enerzijds is er afgelopen jaren in opleiding en training weinig geïnvesteerd in het verdedigend gevecht, een

kunst op zich. Daarnaast is het verdedigen vanuit opstellingen voor de pantserinfanterie met de huidige mot middelen niet vergelijkbaar met wat we ooit eerder hebben gedaan. De vraag is hoe integreer je op niveau 4 inzet van het zware wapen Peloton met SPIKE (AT lange afstand) en .50, snipers en de Bushmaster Pelotons met nog maar 2 uitgestegen elementen? De eenheden een opstelling en een sector geven is één, maar hoe laat je ze effectief met elkaar communiceren met een veelvoud aan wapen en waarnemingssystemen in relatie tot een snel en massaal naderende vijand? Drie verschillende eenheden die allemaal op andere afstanden kunnen waarnemen en vuur uitbrengen. Daarnaast moeten de eenheden ook nog kunnen terugvallen over goed begaanbare wegen die schaars zijn en waar de genie maar al te graag hindernissen legt. Dit zijn omstandigheden waar de Compagniescommandant zijn hoofd over kan breken. Maar ook voor de Pelotonscommandant staat voor uitdagingen. Hoe voert de Pelotonscommandant van het Bushmaster Peloton de taak vuren uit als hij 2x .50's (A en B vtg) met (zoom) dagricht- en warmtebeeld heeft en 2x voertuigen met MAG (R en E vtg zonder zoom dagricht en warmtebeeld). Hoe communiceert dat, hoe geeft de pc sturing aan het bevuren van de sector zonder dat hij zelf de doelen kan zien? Kortom, nieuwe omstandigheden waar we ons zelf meester van moeten maken.

Al met al veel uitdagende nieuwe omstandigheden waar we niet eerder mee geconfronteerd waren. Dankzij deze oefening hebben we bloot kunnen leggen waar we aan moeten werken maar vooral hoe we moeten gaan denken. We moeten niet proberen de oude omstandigheden waarin we met YPR'n en CV90 vochten te projecteren op ons gemotoriseerd optreden. Dit klinkt logisch ik durf te zeggen dat in de praktijk de landmacht nog niet zo ver is. Dankzij de ervaringsgegevens van deze en komende oefeningen kunnen we bij de 13e Lichte Brigade ‘plans’ maken die passen bij ons terrein, dreiging en eigen middelen (‘circumstances’). Wij Eagles kijken uit naar de volgende oefening!!

Tekst: Bradley Ruis Sergeant, Groepscommandant R-groep eenheid 3.5 C-'Beren'-Compagnie

Dit jaar had de Charlie-Compagnie de eer om zich te presenteren op Prinsjesdag 2016. Dit is een dag waarbij het Regiment zichzelf kan profileren naar Nederland en de band met het Koningshuis kan benadrukken. Voor iedere is dit een spannende dag, dus gingen we met volle overtuiging aan de slag met de voorbereidingen.

De voorbereidingen voor Prinsjesdag 2016 begonnen al drie weken van te voren. Allereerst moesten we gekleed worden in Soesterberg, hiervoor moest onze gehele Compagnie de ceremoniële tenuen passen. Zodat deze klaar gehangen konden worden door het KPU. Na het kleden, namen we alvast de helm, schoenen, kin bandje, riem en handschoenen mee, zodat deze gebruikt konden worden voor het vooroefenen. Gedurende week 37, werd er elke dag druk geoefend op de ceremoniële exercitie. Toen de exercitie eenmaal perfect werd uitgevoerd, konden we aan de slag met het beoefenen van de ceremonie. Na de ceremonie meermaals gedurende twee weken beoefend te hebben waren we klaar voor de generale repetitie. De generale repetitie zou uitgevoerd worden inclusief de vaandelwacht. De generale repetitie was een succes, en de Charlie-Compagnie was klaar voor de grote dag. Op 20 september, ging om half vijf voor velen al de wekker. Aangezien iedere Fuselier om half zes klaar moest staan. Bij het Compagniesgebouw werd een korte

inspectie gedaan of iedereen zijn toebehoren van het ceremoniële tenue bij zich had. De jas en Broek waren al in Den Haag, deze waren door het KPU klaargezet in het Kyocera stadion. Vanaf Oirschot vertrokken we met de gehele Compagnie naar Den Haag waar we in het Kyocera stadion werden opgevangen. In het stadion werden we ontvangen door het KPU en begonnen we met het omkleden en het inspecteren van elkaars tenue. Nadat iedereen gereed was, stelden we ons buiten op. De ceremonie kon nu aanvangen met het intreden van het vaandel. Na het intreden van het vaandel vertrokken we met de bussen onder begeleiding van de KMAR richting de Parkstraat in Den Haag. Eenmaal aangekomen in de Parkstraat kregen we nog een kleine pauze van 5 minuten om de laatste voorbereidingen te treffen. Na de pauze stelden we ons met de gehele eenheid weer op. Onder begeleiding van het muziekkapel marcheerden we af richting het binnenhof. Tijdens deze mars, viel de belangstelling van de vele burgers en media langs de route ons vooral op. Bij aankomst op het binnenhof, werd het Fuselierslied in volle glorie gespeeld. Dit zorgde voor een gezamenlijk gevoel van trots onder de eenheid. De gehele ceremonie verliep zoals het de afgelopen weken beoefend was. Het lange stilstaan tijdens de ceremonie, was het uiteindelijk allemaal waard toen zijne Majesteit langs ons detachement reed en met trots zwaaide naar de Fuseliers van de C-'Beren'-Compagnie.

Nadat de koninklijke stoet was vertrokken, marcheerde de gehele eenheid terug naar de Parkstraat. Vanaf de Parkstraat vertrokken we met de bus weer richting het Kyocera stadion. Bij het stadion trad de vaandelwacht uit en betekende dit het einde van de gehele ceremonie. We kunnen met de C-Compagnie trots terug kijken op een zeer professionele uitvoering van Prinsjesdag. Dit omdat wij aan iedereen hebben kunnen laten zien dat wij trots zijn op ons Regiment.

DELTA COMPAGNIE WINNAAR VAN MENNO VAN COELHOORN TROFEE

Tekst: Sergeant-majoor der Fuseliers Reijnders

Menno van Coehoorn (1641-1704) is onder andere de uitvinder van een kleine mortier. Tussen 1979 en 1994 hield het Eerste Legerkorps wedstrijden voor 120mm mortierpelotons, waaraan vertegenwoordigingen van alle Pantserinfanteriebataljons meededen. De deelnemers streden om de Menno van Coehoorn trofee en de 81mm groepen om de Zilveren Mortier. Tegenwoordig zijn de 120 mm mortieren ondergebracht bij het Vuursteuncommando. Daarom strijden nu de 81 mm mortieristen om de Menno van Coehoorn trofee.

Op 14 en 15 juni 2016 was 't Harde het decor voor de Menno van Coehoorn wedstrijd. Deze jaarlijkse schietwedstrijd voor 81 mm mortieren heeft als doel om de schietvaardigheid en vakkennis van de mortieristen van het CLAS te vergroten. In twee wedstrijddagen met drie wedstrijdvormen (niveau I, II en III) streden diverse eenheden om een podiumplaats. Op niveau I "The battle" waarbij de stuksbedieners in knock-out wedstrijden tegen elkaar strijden om te bepalen wie zich de beste richter mag noemen. Hierbij zijn snelheid en nauwkeurigheid leidend voor het verslaan van de tegenstander. In de finale wordt gestreden om "The best of five" en hierin heeft de Fus1 de Visser een strijdende 2e plaats bemachtigd. Op niveau II de "Top gun" wedstrijd strijden de mortieristen om uitgeroepen te worden tot beste mortierstuk. Het enkel stuk heeft de opdracht om een doel uit te schakelen waarna zij vervolgens moeten aantonen over de juiste procedures en kwaliteiten te beschikken om zo snel mogelijk het doel aan te

grijpen. Bij de "top gun" wedstrijd ging de 1e plaats met volle overtuiging naar het stuk met de stuksbediening Kpl1 Schreuders, Kpl Janssen en Fus1 van Bree. De niveau III "Menno van Coehoorn trofee" is het hoogtepunt van de wedstrijddagen. Tijdens deze wedstrijdvorm komen alle aspecten van het mortierschieten bij elkaar. In groepsverband moeten de eenheden aantonen dat zij de beste mortiergroep zijn binnen het CLAS. De wedstrijdleiding beoordeelt eenheden op procedures, nauwkeurigheid, snelheid en professionaliteit. Na een spannende finale waarbij het verschil hem lag in snelheid werd uiteindelijk 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI de winnaar en nam de Coehoorn trofee in ontvangst.

Achterste rij van links naar rechts: Kpl1 Schreuders, Fus1 de Visser, Kpl1 Kloezen, Sgt1 Schepens, Fus1 de Kaper, Fus1 van Bree.

Onderste rij van links naar rechts: Fus1 Klaassen, Sgt1 de Jonge, Kpl Janssen

TROTS IN COLIJNSPLAAT

Het Invasie koord, of ook wel het Os koord genoemd, was ooit een persoonlijke herinnering voor Oud-strijders geland in Normandië. Het is te herkennen aan de oranje en Nassau blauwe kleuren. De oud-

Tekst: Fuselier der tweede klasse Thijs Slomp

strijders vonden het jammer dat na verloop van tijd niemand meer het koord zou dragen en zij hebben in 1982 besloten om het koord ook aan actief dienende Fuseliers te overhandigen. Zo doende ontvangt nu iedere Fuselier het invasie koord. Ik heb hem overhandigd gekregen in Colijnsplaat. Een plaats die een bijzondere plek inneemt in de geschiedenis van de Prinses Irene brigade.

De ceremonie begint met een indrukwekkend verhaal, van Oud-strijders, over hoe zij Colijnsplaat bevrijd hebben. Aansluitend komt het vaandel intreden en wordt begonnen met de beëdiging. Na de beëdiging vertelt Generaal-majoor bd Hemmes het verhaal achter het koord. Aansluitend starten de Oud-strijders met behulp van de plaatselijke basisschool kinderen het uitreiken van de koorden aan

de nieuwe Fuseliers. Voor mij was dat een speciaal gebeuren. Ikzelf interesseer me in de tweede wereld oorlog en om dan een koord te krijgen van iemand die daadwerkelijk in die oorlog gevochten heeft is

een hele eer voor mij. Daarna kregen we een glaasje calvados en werd er getoost "leve het Regiment!" Tot slot werd de ceremonie afgesloten met het Fuselierslied. Na de ceremonie werden we afgemarcheerd naar de haven om daar het koord te dopen. Dat deden we door in het water bij de haven te springen en naar de kade te zwemmen waar de oud-strijders klaar stonden om ons te feliciteren. Ik ben vereerd om het koord te mogen dragen.

Ik ben zeer trots om bij het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene te dienen, omdat de Brigade deel heeft genomen aan de bevrijding van Nederland. Het is mooi om te zien hoe hecht de band tussen de Oud-strijders is. De trots op hun Irene brigade is goud waard en het doet mij goed dat ik onder dit Regiment mag dienen met de korte maar krachtige geschiedenis.

EAGLES IN BEVERLO

Tekst: Fuseliers der eerste klasse M.J.F. Pijnenburg en G.T. Kuiper

Eens in de zoveel tijd doorlopen de verschillende Compagnieën module Charlie ("C"). Dit staat initieel weggeschreven als een certificeringsmoment voor de Compagnie, echter, door het later binnenkrijgen van de benodigde voertuigen betekende dat we nog een aantal zaken moesten inhalen. Het certificeren van de Pelotons was hier één van.

De B "EAGLE"-Compagnie is van 20 juni tot en met 1 juli richting Beverlo gegaan, om aldaar invulling te geven aan het door Compagnie ontwikkelde alternatieve programma voor module C. In het onderstaande verhaal zal ik u proberen mee te nemen gedurende de twee weken van module C.

Het is een regenachtige maandagochtend wanneer de Pelotons zich opstellen voor Compagnies appèl. Na een kort appèl wordt ingestegen in de voertuigen, waarna de verplaatsing vanuit Oirschot over de civiele wegen richting Beverlo (België) wordt gestart. Voor een groot aantal Fuseliers is dit een nieuwe ervaring om met een militaire colonne te verplaatsen en richting een oefenterrein te gaan. Doordat er over de civiele wegen wordt verplaatst, konden de voertuigen niet gevechtsgereed verplaatsen i.v.m. de wegenverkeerswet. Veel uitrusting die op en aan de voertuigen zit diende hierdoor middels container naar het oefenterrein gebracht te worden. Eenmaal aangekomen worden de laatste voorbereidingen getroffen om de voertuigen helemaal gevechtsgereed te maken. In de middag volgde de verkenning door het terrein in Beverlo. Het was een grote wirwar van allerlei diepe plassen en overal modder wat het terrein uitdagend maakte voor de gemotoriseerde wiel voertuigen. Aan het einde van de middag is het Pe-

loton een opstelling gaan betrekken met de voertuigen. In de avond werd daar ook de routine gedraaid en wordt de nacht doorgebracht.

Dinsdagochtend wordt een start gemaakt, door de groepen, met het loslaten van de opstelling. Na het loslaten van de opstelling werd er verder gegaan met het bereden verplaatsen en het beoefenen van contact- en in- en uitstijgdrills voor de Bushmaster. Tijdens de verplaatsing bleek dat door de constante regen sommige wegen onbegaanbaar waren geworden. Het bleek al snel dat we niet alle plaatsen konden bereiken waar we voorheen met de rupsen kwamen, op zichzelf niet verwonderlijk. Toch zijn we er achter gekomen dat we anders met de voertuigen moeten optreden. De in totaal 55 bergingen door de ODB gp, naast vele VEM momenten van de Pelotons, kunnen het tactisch optreden behoorlijk lastig maken.

Later op de dinsdag zijn we ons gereed gaan maken voor de Pelotons certificering. Met wat extra personeel uit eenheid 5 konden we op volledige sterkte de certificering in gaan. De manschappen hebben de voertuigen en zich zelf gereed gemaakt voor de komende actie. Tegelijkertijd is de luitenant bezig met het doorlopen van het besluitvormingsproces. Nadat alles gereed was en de bevelen waren gegeven was het al aan de late kant. We zijn gaan verplaatsen naar een afwachgebied om vanuit daar de uitgestegen aanval in te gaan zetten op de woensdag ochtend. De vijand had zich daar versterkt in een stuk bosperceel wat werd omgeven door een grote openvlakte. De voertuigen zijn als steunend element op hun positie gezet en het uitgestegen deel was door

een omtrekkende beweging in hun uitgangsstelling gekomen vanwaar zij het verrassende aanvallend element zouden zijn. Nadat er 2 voertuigen het vuur hadden geopend ging het uitgestegen personeel voorwaarts en forceerde een inbraak in het aanvalsdool. Doordat de voertuigen de sectoren steeds verlegde kon het uitgestegen deel, onder steun van de boordwapens, de aanval inzetten en bleef het verassingseffect maximaal. Nadat de vijand overmeestert dan wel weg gevlucht was hebben we de consolidatie ingericht, hierna werden de voertuigen bijgetrokken om zo de consolidatie te versterken met de boordwapens die op de Bushmasters zaten. Terwijl de Luitenant wederom een bevel kreeg van de Compagniescommandant om zo de actie voor te zetten, heeft het uitgestegen deel en het voertuig personeel in de consolidatie stand gehouden. Nadat de bevelen weer waren gegeven zijn we door gegaan naar het volgende aanvalsdool.

Op gepaste afstand van het tweede aanvalsdool is het uitgestegen personeel met de Luitenant richting het aanvalsdool gegaan, en de voertuigen zijn met de opvolgend Pelotonscommandant naar een afwachlocatie gereden. Van hieruit zijn de verkenningen opgestart en tot de verbazing van eenieder was er een vijandelijke commandopost met diverse versterkte opstellingen op locatie, later ook wel de “Alamo” genoemd. Door de snelle acties van de Fuseliers en door de duidelijke aansturing was het een succesvolle aanval. Nadat het gebied veilig was gesteld hebben we een consolidatie ingericht en gebruik gemaakt van de opstellingen die de vijand had gegraven. Al snel daarna kreeg de luitenant weer een nieuwe opdracht en zijn we woensdagavond weer een opstelling gaan betrekken om de 6 uur van het bataljon veilig te houden en te recuperen. In de vroege ochtenduren zijn we donderdag de laatste aanval ingegaan. De voertuigen hebben ons op een bepaalde locatie laten uitstijgen, waarna we de aanval zonder steun van de voertuigen ingegaan zijn. De aanval werd ingezet en we hebben de vijand geneutraliseerd. Nadat de actie voor ons was afgelopen hebben we wegens weinig slaap en omdat we eenheid 5 moesten ondersteunen in de middag op dezelfde dag wat extra rust gekregen. Tegen het einde van de donderdagmiddag is het uitgestegen personeel bij eenheid 5 onder bevel gesteld waardoor eenheid 5 dezelfde actie kon draaien met een volledig Peloton.

Voor het uitgestegen personeel was het extra inspannen omdat meer dan de helft van het Peloton het complete scenario al hadden gedaan. Wat wel een leuke bijkomstigheid was, was dat de manschappen een keer meer wisten dan de sergeanten en de luitenant, maar we mochten hier niets over vertellen. Vaak is dat andersom dus dit was wel een leuke verandering.

Voordat we het wisten werd het weer zaterdag en zijn we gestart met een stuk onderhoud aan de voertuigen. Later op de dag zijn we naar de bad was installatie gegaan waar we een welkome en verfrissende douche mochten nemen. Iedereen voelde zich weer een stuk beter. In de avond hebben een moment van bezinning gehad onder begeleiding van de kapitein van de geestelijke verzorging. Een half uur voor persoonlijke momenten en een moment van mentale rust. Iedereen was weer ontspannen en dat hadden we nodig want de bar was geopend met wat fris en chips.

Op zondag hebben een leerzaam retentie moment gehad onder de begeleiding van de smo over het niv 1 van de enkele fuselier en het buddy systeem. In de middag hebben we vervolgens in groepsverband geoefend en vooral niv 2 acties uitgevoerd. Na het avond eten zijn we begonnen met het gereed maken voor het vertrek terug naar het oefenterrein in Oirschot waar we gingen oefenen in het kader van het defensief optreden.

Bij aankomst terug in Oirschot hebben we de voertuigen wederom gereed gemaakt, gegeten op de voertuigplaat en daarna meteen weer het veld in gegaan. De csm had samen met de kwartiermakers het verzamelgebied gereed gemaakt en na aankomst van de voertuigen is elk Peloton op zijn plaats gewezen. Toen de camouflagenetten hingen, de lijnverbinding was uitgerold en aangesloten, konden de onderkomens gebouwd worden en werd de wacht opgestart. De dinsdag stond vooral in het teken van het niveau 2 optreden onder begeleiding van de smo waar vooral de aspecten van de aanval en de opstelling werden behandeld

De woensdag hebben we het verdedigend gevecht met gemotoriseerde voertuigen beproefd in een Niv 4a scenario over bijna de gehele Oirschotse heide. Met ingegraven Bushmasters en uitgestegen ploegen hebben we de eerste golf van vijandelijke voertuigen kunnen weerstaan maar wegens te hoge vijand druk zijn we terug gevallen in ons gebied. Het gevechtscontact werd overgedragen aan het zware wapen Peloton en wij zijn vol gas naar onze vol-

gende posities gereden. Met steun van de voertuigen hebben we in de laatste lijn stand kunnen houden. Het uitgestegen personeel was opgedeeld in diverse ploegen om zo in een bepaald gebied de vijand van alle kanten aan te grijpen. Hierdoor is de vijand extra vertraagd. De verdediging in groter verband was voor iedereen leerzaam omdat we dit alle lange tijd niet meer hadden gedaan.

BEËDIGING EN KOORDUITREIKING HEDEL

Tekst: Sergeant der eerste klasse der Fuseliers Dennis Huigen

Op 13 oktober 2016 hebben 35 Fuseliers de eed of belofte afgelegd, en hebben 109 collega's het invasiekoord ontvangen. Waaronder een detachement van de Genie die gaan samenwerken met de C-cie in CIDW. Dit gebeurde tijdens een ceremonie gehouden op de vaandelplaats Hedel. Het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene heeft een speciale band met de plaats Hedel. De Irene Brigade heeft hier in 1945 hevige gevechten geleverd, toen zij de opdracht hadden om een brughoofd te vormen. Bij deze opdracht zijn 12 leden van de Irene Brigade gesneuveld; Hedel is vermeld als krijgsverrichting op het vaandel. Deze speciale band werd onderstreept door de aanwezigheid van oud strijders en burgemeester van Kooten burgemeester van Maasdriel. Ondanks het kouder wordende weer en de respectabele leeftijd blijven onze oud strijders de ceremonies bijwonen.

De ceremonie werd aangevangen met een welkomstwoord door burgemeester van Kooten burgemeester van Maasdriel. In zijn toespraak verwelkomde hij het regiment en gaf aan dat hij het een eer vond dat de ceremonie plaatsvond in Hedel. Na het hartelijke welkom van de burgemeester nam onze regimentscommandant Luitenant-kolonel H. Gorissen het woord over. In zijn toespraak refereerde de Regimentscommandant naar de bijzondere band tussen Hedel en het Regiment. Aansluitend aan de toespraak werd de Vaandeldrager verzocht uit te treden zodat de beëdiging kon gaan aanvangen. De

35 te beëdiggen collega's hebben de eed of belofte afgelegd met de hand aan het vaandel in het bijzijn van hun familie, vrienden en collega's van het 17e Painbat GFPI. Na de beëdiging was het tijd voor de traditionele uitreiking van het invasiekoord.

De uitreiking van het invasiekoord werd aangevangen met een toespraak van de Generaal-majoor bd Hemmes. In zijn toespraak vertelde hij hoe de traditie van het invasiekoord tot stand is gekomen. Na het houden van de toespraak werd er over gegaan tot het uitreiken van het invasiekoord. Het uitreiken van het invasiekoord gebeurde door de oud strijders en groep 7 en 8 van Basisschool "de Zaaier". Toen de 109 collega's het invasiekoord hadden ontvangen was het tijd voor een duik in de Maas. Met boten van onze Genie collega's konden ze zichzelf het water op roeien en het invasiekoord nat maken. Het traditionele nat maken van het koord vormde de afsluiting van een zeer geslaagde beëdiging en koorduitreiking in Hedel.

100^e VIERDAAGSE GROOT SUCCES VOOR HET GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IRENE

Tekst: Tlnt de Ruiter

Het is alweer even geleden maar alle 53 lopers en 4 verzorgers van de twee detachementen van 17 Painfbat GFPI hebben de 100ste Nijmeegse Vierdaagse succesvol afgerond! De detachementen trotseerden beide de enorme hitte en stortregen en verdienden hun Vierdaags kruis.

Het begon allemaal op maandag 18 juli toen de bussen klaar stonden om de deelnemers naar Heumensoord te brengen. De voorbereidingen hadden beter gekund. Door het drukke oefenprogramma zijn er maar een aantal trainingen van 10km en 15km doorgegaan. De deelnemers wisten dus dat het een grote uitdaging zou gaan worden. Eenmaal aangekomen op Heumensoord werden de voorbereidingen getroffen voor de eerste wandeldag. Er zou nog gecontroleerd worden op het gewicht van de rugtas, dus de deelnemers zorgde ervoor dat het gewicht niet onder de eis van 10kg kwam.

Op dinsdag 19 juli startten de twee detachementen in de vroege ochtend aan hun eerste 40 kilometer. Ondanks weinig slaap door een rumoerige nacht verliep alles prima, de sfeer was goed en iedereen liep nog zonder blaren. De grote belangstelling en enthousiasme van de bewoners in Nijmegen bij de start van de 4-Daagse was een mooie ervaring en zorgde voor motivatie bij de deelnemers. De eerste kilometers waren binnen. De eerste dag werd afgesloten met het dagelijkse eerbetoon aan 48 geallieerde militairen: de 'Sunset March' over de Waalbrug. Deze ceremonie vindt elk avond plaats op de locatie waar Amerikaanse militairen op 20 september 1944 de Waal zijn overgestoken (zie www.sunsetmarch.nl). Rond het tijdstip van zonsondergang werden ook de 48 lichtmasten, na elkaar ontstoken in het tempo van een trage mars. Deze 48 lichtmasten staan in het teken van de militairen die hier in 1944 sneuvelden.

Woensdag liepen de deelnemers onder andere door Beuningen en Wijchen, waar ook het defileerpunt was. Het defilé werd dit jaar afgenomen door plaatsvervangend Brigadecommandant Kolonel Joost Doense en onze voormalig Brigadecommandant Generaal-majoor Gijs van Keulen. Vanwege de extreme temperaturen van boven de dertig graden was het zomerprotocol deels van kracht. De draagplicht van een hoofddekkel was geschrapt maar de bekpakking bleef om. Dit maakte het een zware dag. Wat ook tegen viel was dat er op de militaire rustplekken geen schaduw te vinden was. Hierdoor waren de verzorgers extra druk met het aanvoeren van drinken. Ondanks de warmte kwam wederom iedereen aan bij de finish. Hier werd direct verkoeling werd gezocht en de voeten in een koud bad gedompeld.

De derde dag liepen de detachementen de Zeven Heuvelenroute. Dit was wederom een pittige dag met de eerste blaren en pijnlijke spieren. Door marsliederen te zingen op de route waar geen publiek stond bleef de motivatie hoog en zetten iedereen door. Per toeval kwam een detachement op een rustlocatie bij Bergen Dal oud-Commandant der Strijdkrachten generaal b.d. Peter van Uhm tegen. Na een korte motivatiespeech en een groepsfoto konden ze er weer tegen aan. Ook stonden de verzorgers klaar waar zij benodigd waren. Zij deden er alles aan om de deelnemers in de watten te leggen en hielpen ze zo door de laatste kilometers van de Zeven Heuvelenroute.

Op dag vier wogen de laatste loodjes het zwaarst, maar uitvallen was geen optie meer! Met op ieder gezicht een brede glimlach, liepen de deelnemers van beide detachementen vol trots richting de finish op Charlemagne. Het felbegeerde Vierdaagsekruis was binnen!

Na het afwikkelprogramma werden ook de vier verzorgers in het zonnetje gezet door de CSM. Hij reikte hen de verzorgingsmedaille uit. "Uw toewijding deed anderen volharden", luidt de tekst.

De deelnemers kijken terug op een zware, extreem warme, maar enorm prachtige en gezellige 100ste editie van 'The walk of the world'. 17 Painfbat GFPI

is trots op deze twee detachementen en feliciteert hen met het behaalde resultaat!

*Het Regiment wenst u fijne
kerstdagen en een goed en
gezond 2017 toe!*

REGIMENTSKALENDER GFPI 2017

Januari	Ma 09 jan	Nieuwjaarsborrel officieren en onderofficieren
	Wo 11 jan	Viering Regimentsjaardag
	Di 31 jan	Heildronk op H.K.H. Prinses Beatrix
Februari	Do 16 feb	ROOV-borrel
Maart	Do 9 mrt	Vrienden aan de Westenberg reünie
April	Do 27 apr	Heildronk op Z.M. Koning Willem Alexander
Mei	Wo 03 mei	Beëdiging Oirschot
	Do 04 mei	Dodenherdenkingen
		- COLIJNSPLAAT
		- HEDEL
		- TILBURG
	Vr 05 mei	Herdenking WAGENINGEN
	Ma 08 mei	72 jaar bevrijding DEN HAAG
	Wo 10 mei	Concert "Slag om de Residentie"
	Vr 12 mei	Vereniging van Veteranen reünie GFPI
	Wo 17 mei	Heildronk op H.M. Koningin Maxima
	Datum volgt	Gardeborrel
Juni	Vr 02 juni	Koorduitreiking en Regimentsbarbecue te Arromanches
	Di 06 juni	Herdenking D-Day NORMANDIE
	Za 24 jun	Nationale Veteranen dag
Juli	Do 06 – Vr 07 juli	ROOV/BOV-dag
Augustus	Za 05 aug	Verjaardag Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Irene
	Za 12 – Zo 13	Kinderweekend
	Zo 13 aug	Saamhorigheidsmiddag Regiment en relaties
September	Za 02 sep	Nationaal Indië Monument ROERMOND
	Wo 6 sept	Viering Herdenking Beringen
	Ma 18 sept	Fakkelfilé EINDHOVEN
	Di 19 sept	Prinsjesdag
	Do 21 sept	Regimentsonderofficiërsdiner
Oktober	Vr 26 okt	VVOGFPI ALV + diner
	Vr 27 okt	Beëdiging / Koorduitreiking Tilburg
	Vr 27 okt	Herdenking bevrijding TILBURG
November	Vr 10 – ma 13 nov	Herdenking CONGLETON en WOLVERHAMPTON
December	Do 07 dec	Heildronk op H.K.H. Prinses Amalia